Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat de waterregelgeving betreft.

1 Algemene toelichting

Titel II van het VLAREM (Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne) bevat o.a. de algemene en sectorale voorwaarden die van toepassing zijn op ingedeelde inrichtingen of activiteiten.

De algemene milieuvoorwaarden gelden voor alle ingedeelde inrichtingen of activiteiten.

De sectorale milieuvoorwaarden gelden voor bepaalde types van ingedeelde inrichtingen of activiteiten. Deze voorwaarden beogen het voorkomen en beperken van onaanvaardbare hinder en risico's die de betrokken inrichtingen en activiteiten kunnen veroorzaken. In voorkomend geval beogen ze ook het ongedaan maken van de schade die de exploitatie van de inrichting of activiteit heeft toegebracht aan het milieu.

De wijzigingen hebben betrekking op een reeks bepalingen uit titel II van het VLAREM, het VLAREL en het Omgevingsvergunningsbesluit, die tot doel hebben het beheer van grondwater te verbeteren.

De publieke consultatie heeft aanleiding gegeven tot een aantal wijzigingen aan het voorstel. Het gaat hierbij o.a. over de volgende aanpassingen:

- Aanpassingen definities
    - Definitie "hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen" werd uitgebreid.
    - Definitie "potentieel verontreinigd bemalingswater" werd verduidelijkt.
    - Definitie "infiltratievoorziening" wordt afgestemd op die in de gewestelijk stedenbouwkundige verordening hemelwater.

- Aanpassing van de overgangstermijn bij het van toepassing worden van nieuwe normen.
- Aanpassingen aan de sectorale milieuvoorwaarden:
    - Aanpassing aan de voorwaarden bij bemalingen m.b.t. peilputten, mogelijkheid tot vorstbeveiliging, voorwaarde rond retour, analyses.
    - Aanpassing aan de voorwaarden bij inrichtingen voor de energieopslag in watervoerende lagen.
- Aanpassingen aan de indelingslijst:
    - Rubriek 3.8 wordt aangepast, o.a. naar uitzonderingen, maar ook indeling.
    - Uitzonderingen aan de rubriek 53 worden aangepast.
    - Omschrijving van de rubriek 60 wordt verder verduidelijkt.
    - Aanpassing aan de omschrijving van rubriek 64.

Het advies van de Raad van State van 4 januari 2024 heeft geleid tot enkele aanpassingen van het besluit en verdere onderbouwing in het verslag en de nota, die desgevallend bij de betreffende artikelen worden besproken (o.m. artikelen 1, 4, 11, 14, 20, 24, 25, 28, 37, 41, 43, 49, 55 en 61).

2 Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1: Wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

ARTIKEL 1

Het eerste artikel wijzigt definities en voegt nieuwe definities toe aan artikel 1.2.2 van het VLAREM-II Besluit.
De wijziging aan de definitie van bemalingswater treft een verduidelijking in die zin dat niet elk ander type grondwaterwinning door deze definitie wordt gevat.

De wijziging aan de definitie van afvalwater is in analogie met de bestaande uitzondering voor niet-verontreinigd hemelwater. Water afkomstig van een drainering wordt niet als afvalwater beschouwd . Er worden geen stoffen aan toegevoegd of uitgehaald.

Definitie "hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen": met de invoering van deze definitie wordt verduidelijkt welke hemelwaters niet te aanzien zijn als afvalwater.
Van hemelwater dat afstroomt van een dak of parkeerplaatsen, opstijg-, start-, landingsbanen of -plaatsen en taxiwegen, omlopen voor motorvoertuigen, wandel- en fietspaden veronderstelt de wetgever dat dit niet of slechts in beperkte mate vervuild is waardoor het aanzien wordt als niet-verontreinigd hemelwater.
Dezelfde redenering geldt bij hemelwater afkomstig van verhardingen zoals een terras, oprit bij niet ingedeelde inrichtingen, wegen e.d. Ook voor deze waterstromen is het niet de bedoeling deze als afvalwater te beschouwen.
Op bedrijfsterreinen of andere ingedeelde inrichtingen kan het hemelwater in contact komen met verontreinigende stoffen. Hemelwater dat valt op verharde terreinen die verontreinigd zijn door de exploitatie van een ingedeelde inrichting (bijv. containerparken, schroothandelaars, tankpistes) is het hemelwater verontreinigd en te beschouwen als bedrijfsafvalwater.

De wijziging aan de definitie van bedrijfsafvalwater is in analogie met de bestaande uitzonderingen voor huishoudelijk afvalwater en koelwater. Dit is een gevolg van de invoering van het nieuwe kader voor bemalingen waarin voorzien wordt in een apart statuut voor de lozing van bemalingswater, los van het reeds bestaande kader voor bedrijfsafvalwater. Zoals verder zal blijken is het de bedoeling om voor de lozing van bemalingswater een nieuwe rubriek te creëren in de indelingslijst zodat hiervoor een ander

beoordelingskader kan gehanteerd worden. Bemalingswater is qua belasting en samenstelling en dus ook qua impact immers niet te vergelijken met bedrijfsafvalwater en het is in dat opzicht dan ook logisch om dit anders te benaderen.

De definities van directe en indirecte lozing in grondwater worden afgestemd op artikel 4.3.1.1 dat stelt dat "het direct of indirect lozen, het deponeren of opslaan van producten en stoffen, die in een zodanige geringe hoeveelheid en concentratie stoffen bevatten van de lijsten I en II van de bijlage 2B, dat elk gevaar voor de verontreiniging van het ontvangende grondwater nu of in de toekomst is uitgesloten" niet binnen het toepassingsgebied valt van afdeling 4.3.1 "Algemene bepalingen" van hoofdstuk 4.3 "Beheersing van bodem- en grondwaterverontreiniging". Deze bepaling wordt verwerkt in de definities van direct en indirect lozen, namelijk "in een zodanige hoeveelheid en concentratie dat er potentieel een gevaar is voor de verontreiniging van het ontvangende grondwater".
Zowel kunstmatig aanvullen van grondwater als het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater worden uitgesloten van de definities voor directe en indirecte lozing in grondwater. Bij indirecte lozing wordt irrigatie eveneens uitgesloten. Deze definities komen terug in de rubrieksomschrijving van de rubriek 52. Het normenkader is voor deze uitgesloten activiteiten zodanig verduidelijkt bij de respectievelijke rubrieken, nl. 64, 54, 53.2 en 53.5.

Potentieel verontreinigd bemalingswater wordt gedefinieerd. Potentieel verontreinigd bemalingswater is bemalingswater dat mogelijk in aanraking is gekomen met verontreinigende stoffen. Voor de definitie wordt verwezen naar de definities die opgenomen zijn in artikel 2 van het Bodemdecreet (verontreinigde gronden, risicogrond en schadegeval). Indien een geheel van bemalingsstrengen volledig of deels gelegen is op dergelijk perceel, wordt ervan uit gegaan dat het potentieel verontreinigd is. Daarnaast moet ook nagegaan worden of er binnen een afstand van 20 meter van deze strengen dergelijk perceel aanwezig is. Dit geldt zowel voor bemalingsstrengen die gelegen zijn op openbaar domein, als voor bemalingsstrengen die op kadastrale percelen gelegen zijn. De afstand van 20 meter betreft een veiligheidsmarge waardoor vb. bemalingen op openbaar domein de afstand tot de as van de weg overschrijden en potentieel verontreinigde locaties langsheen het openbaar domein gevat worden.
Een bemalingsproject kan zowel bemalingsstrengen hebben met een lozing van potentieel verontreinigd bemalingswater, als met de lozing van niet-potentieel verontreinigd bemalingswater. Het is immers de bedoeling om enkel dit deel van de lozingen te vatten waarvoor er een verhoogd risico is op het voorkomen van verontreiniging.
Aanvullend wordt gesteld dat bemalingswater ook beschouwd wordt als potentieel verontreinigd bemalingswater als het afkomstig is van een perceel waarop door de overheid beperkende maatregelen of voorwaarden op het gebruik van grondwater afgekondigd werden omwille van de vermoedelijke of aangetoonde aanwezigheid van verontreinigende stoffen. Dit zijn bijvoorbeeld de no regret zones die omwille van het vermoedelijk of aangetoond voorkomen van PFAS zijn vastgesteld. De afbakening van de no regret zones is raadpleegbaar op publieke websites zoals de PFAS-verkenner op de databank ondergrond vlaanderen (https://www.dov.vlaanderen.be/portaal/?module=pfasverkenner). Voor andere zorgwekkende stoffen kunnen gelijkaardige afbakeningen nodig blijken en daarom wordt de omschrijving niet beperkt tot enkel PFAS.

Definitie 4° tot en met 16° in het gewijzigde artikel zijn een verduidelijking bij de rubrieken 53.1, 53.2, 53.3 en 53.5 van de indelingslijst. Definitie 11° is een verduidelijking bij rubriek 53. Definitie 12° is een verduidelijking bij rubriek 54.

- Definitie 'netto debiet of netto volume': het netto debiet/volume is het verschil tussen het debiet dat onttrokken wordt en hetgeen terug in de ondergrond gebracht wordt. Het is dus een maat voor het debiet/volume dat finaal uit het grondwaterreservoir onttrokken wordt.
- Definitie 'drainering': momenteel is er geen definitie voor een drainering. Gelet op het effect dat draineringen hebben op het aanvullen van de grondwaterreserves is

een duidelijke definitie vereist. In deze definitie wordt naast het capteren van grondwater, ook het capteren van bodemwater opgenomen. Een drainage die bodemwater capteert, neemt voeding weg van onderliggende watervoerende lagen en heeft dus ook een impact op het beheer van de grondwatervoorraden. Om hier via voorwaarden sturing aan te kunnen geven, is het vereist dat deze ondiepe draineringen mee gevat zijn in de definitie van drainering. In de definitie wordt gesproken over een 'constructie'. Constructie wordt gedefinieerd in het artikel 4.1.1, 3° van de VCRO als: "een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds". Mol- of woeldrainage zonder het inbrengen van buizen, of grachten of sloten worden hierdoor dus niet gevat.

- Definities 'historische drainering', 'bestaande drainering' en 'nieuwe drainering': er wordt met deze definities vastgelegd welke draineringen als historisch, bestaand en nieuw beschouwd worden en welke niet. Op basis hiervan is de rubrieksindeling vastgelegd en worden sectorale voorwaarden uitgewerkt. In het licht van het advies van de Raad van State van 4 januari 2024 worden de ijkdata als volgt verantwoord: Bij historische drainering is de ijkdatum van 1 mei 1999 gebaseerd op de datum waarop de rubriek 53.3 in de indelingslijst (op dat moment bijlage 1 van titel I van het VLAREM) werd ingevoegd. Bij bestaande en nieuwe drainering is de ijkdatum van 7 oktober 2022 gebaseerd op de datum waarop het akkoord over een integraal Vlaams Klimaatadaptatieplan 2030, met inbegrip van het betreffende document, op de website van het departement Omgeving werd gepubliceerd (https://omgeving.vlaanderen.be/nl/akkoord-klimaatadaptatieplan-2030).
- Definitie 'infiltratievoorziening': deze definitie is gebaseerd op de definities van "infiltratie" en "infiltratievoorziening" in artikel 1 van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, namelijk: "8° infiltratie: het insijpelen van hemelwater in de bodemen de ondergrond" en "9° infiltratievoorziening: een voorziening voor de opvang van hemelwater die geledigd wordt door de infiltratie van hemelwater". Infiltratievoorzieningen kunnen voorzien zijn van een overloop boven het grondwaterpeil. Dit is mogelijk voor zover er niet voortdurend water vanuit de infiltratievoorziening overloopt in oppervlaktewater. Een vijver kan onder deze voorwaarden eveneens aanzien worden als een infiltratievoorziening.
- Definitie 'Pompproef', 'putproef' en 'proefbemaling': momenteel wordt enkel in de bijlage 5.53.1 van titel II van het VLAREM omschreven wat proefpompingen zijn, namelijk putproeven en pompproeven. Met deze gebundelde aanpassingen in titel II van het VLAREM wordt voorzien om rubriek 53.1 aan te passen, zodat er een onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds proefpompingen voor bemalingen (proefbemalingen) en anderzijds proefpompingen voor andere grondwaterwinningen dan bemalingen (put- en pompproeven). Voor de duidelijkheid wordt voor al deze termen in titel II van het VLAREM een definitie toegevoegd. In het bijzonder dienen deze definities ter verduidelijking van de termen zoals gebruikt in de aangepaste rubriek 53.1.
- Definitie 'Huishoudelijke doeleinden':
  De term "huishoudelijke doeleinden" wordt gebruikt in uitzondering b. bij rubriek 53. Een grondwaterwinning tot maximaal 150 m^3 per jaar, waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt, is niet ingedeeld.

  Grondwaterwinningen die deel uitmaken van een ingedeelde inrichting of activiteit (iioa) zijn in de regel ingedeeld en vallen niet onder de uitzondering b. bij rubriek 53 van de indelingslijst. Het gaat hier onder meer over het winnen van grondwater voor

het sanitair/douche in een bedrijf, gebruik in de bedrijfsrefter, reinigen van kantoren, bedrijfsruimten en stallen.

Indien de iioa louter dient voor particulier gebruik (vb. een stookolietank voor de verwarming van de woning, een KWO bij een woning) valt de winning van grondwater die gebruikt wordt in het huishouden onder de uitzondering b. bij rubriek 53 (mits debiet < of = 150 m³).
Bij woningen met een gedeelde functie waar het grondwater deels gebruikt wordt voor huishoudelijke doeleinden in een commerciële context maar buiten de intrinsieke commerciële activiteit (vb. thuiskantoor waarbij klanten het toilet mogen gebruiken), valt dit grondwatergebruik onder de uitzondering b. bij rubriek 53 (mits debiet kleiner of gelijk aan 150 m³).

- Definitie 'Kunstmatig aanvullen van grondwater':
Een omschrijving van het kunstmatig aanvullen van grondwater is reeds terug te vinden in de "Handleiding onttrekken of kunstmatig aanvullen van grondwater", van 24 september 2014, ter beschikking op de webpagina's van het team MER van het departement Omgeving. Werken voor het kunstmatig aanvullen van grondwater zijn immers ook terug te vinden op de bijlages van het MER-besluit. De tekst uit de handleiding is als volgt: "Bij het kunstmatig aanvullen van grondwater neemt de hoeveelheid grondwater toe als gevolg van menselijke, niet-natuurlijke werkzaamheden die gericht zijn op het verhogen van het natuurlijk aanvullings- en infiltratievermogen van aquifers (i.e. watervoerende lagen of grondwaterlagen). Het kunstmatig aanvullen van grondwater is verder te interpreteren als een actieve aanvulling waarbij een pomp, een installatie of ander materiaal wordt ingezet."
Verder stelt de handleiding dat -indien er voor een activiteit geen aparte vergunning op basis van rubriek 54 wordt aangevraagd- deze activiteit niet getoetst dient te worden aan de project-m.e.r.-plicht voor het kunstmatig aanvullen van grondwater. Dit betekent dat infiltratievoorzieningen voor hemelwater zoals wadi's en onder- en bovengrondse infiltratiebekkens, overstromingszones voor water- of natuurbeheer, vernattingsmaatregelen (bv. het plaatsen van een stuw in een waterloop) en retourbemalingen of –bevloeiingen niet project-m.e.r.-plichtig zijn op basis van de rubrieken m.b.t. het kunstmatig aanvullen van grondwater. Het toevoegen van een definitie verduidelijkt de reikwijdte van deze rubriek 54. Projecten als MAR (Managed Aquifer Recharge) en ASR (Aquifer Storage and Recovery) vallen onder deze definitie.
- Definitie "droogleggingsproject via regelbare constructie": met deze definitie wordt meer duidelijkheid verschaft over de term "droogleggingsprojecten". Deze term vindt zijn oorsprong in de Europese project-MER-richtlijn, maar is verder niet verduidelijkt in de interpretatiegids van de Europese Commissie. Om een eenduidige interpretatie mogelijk te maken, voegen we een definitie in. Voor het begrip regelbare constructie wordt dezelfde definitie als in artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten gehanteerd.

ARTIKEL 2

De afdeling 2.4.3.mag worden geschrapt aangezien alle relevante bepalingen gedekt worden door de omzetting van de Kaderrichtlijn Water en de Grondwaterrichtlijn.

ARTIKEL 3

Gelet op de aparte omschrijving en apart statuut voor bemalingswater, moeten de bepalingen in verband met metingen, het statuut van gemengde stromen en controle voor het lozen van afvalwater (onder hoofdstuk 4.2) aangepast worden. Hierin is enkel sprake van bedrijfsafvalwater, maar bemalingswater wordt uit dit statuut gehaald en daarom moeten de bepalingen uitgebreid worden voor bemalingswater.

ARTIKEL 4

Naar analogie met het bestaande artikel 4.2.1.2 wordt het statuut van een gemengde lozing van bemalingswater en hemelwater dat niet in contact geweest is met verontreinigende stoffen vastgelegd. Voor de bepaling van het debiet en de emissiegrenswaarden bij bemalingen, die noodzakelijk zijn om het gebruik of de exploitatie van constructies of terreinen die reeds gebouwd werden mogelijk te maken of te houden kan via de omgevingsvergunning een voorstel goedgekeurd worden hoe het aandeel van beide stromen, die niet apart controleerbaar zijn, toch afzonderlijk te bepalen. Gelet op het advies van de Raad van State van 4 januari 2024 werd de formulering als volgt aangepast: "In de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kunnen in dat geval de emissiegrenswaarden bepaald worden in functie van de verhouding tussen de verschillende deelstromen. Voor een bemaling als vermeld in rubriek 53.5 van de indelingslijst, die noodzakelijk is om het gebruik of de exploitatie van constructies of terreinen die al gebouwd waren, mogelijk te maken of te houden, kan in de omgevingsvergunning of de aktename van de melding een werkwijze worden vastgesteld om bij lozing van een gemengde stroom, van bemalingswater en van hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen, het aandeel van beide stromen in het totale dag- en jaardebiet en de emissiegrenswaarden te bepalen."

ARTIKEL 5

Gelet op de aparte omschrijving en apart statuut voor bemalingswater, is een aanpassing van deze tussentitel vereist.

ARTIKEL 6

Voor bemalingswater wordt verwezen naar de staalnamewijze zoals uitgewerkt in het wateranalysecompendium monstername van bemalingswater. Het betreft een administratieve aanpassing.

ARTIKEL 7

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling 4.2.9. in onder het hoofdstuk 4.2.
Er wordt, los van het reeds bestaande kader voor lozing van bedrijfsafvalwater voorzien in een apart statuut voor de lozing van bemalingswater. De nieuwe afdeling 4.2.9 regelt de voorwaarden die specifiek op de lozing van bemalingswater van toepassing zijn.

Voor §1:
Het toepassingsgebied van dit artikel beperkt zich tot het lozen van bemalingswater dat, in navolging van de artikels zoals vermeld, pas kan gebeuren nadat de voorgaande stappen van de bemalingscascade zijn doorlopen.

Voor §2:
De hoeveelheid van het geloosde bemalingswater en wijze van staalname, kan worden bepaald met een meetmethode zoals bepaald in afdeling 5.53.3 van titel II van het VLAREM. Deze meetmethode is een evenwaardig alternatief en kan in voorliggende situatie meer geschikt zijn dan de voorziene meetmethodes voor lozing van bedrijfsafvalwater.
De hoeveelheid bemalingswater die wordt geloosd, is af te leiden van de hoeveelheden die gemeten moeten worden volgens de bepalingen van hoofdstuk 5.53 betreffende de winning van grondwater van dit besluit. Er wordt hierin voor tijdelijke en permanente bemalingen bijkomend voorzien dat debietmeters worden geplaatst zodat per watervoerende laag het volume bemalingswater dat niet terug in de watervoerende laag kan gebracht worden en het volume bemalingswater dat nuttig gebruikt wordt, bepaald kan worden.
Om de kwaliteit van het geloosde grondwater te bepalen, volstaat het om staalnames te doen via een aftapkraan. Deze verplichting is eveneens gevat in afdeling 5.53.3, namelijk in artikel 5.53.3.1.

Voor §3:
Voor de lozing van bemalingswater wordt vertrokken van dezelfde algemene voorwaarden als voor de lozing van bedrijfsafvalwater. Voor deze dossiers zullen voor gevaarlijke stoffen

bijzondere voorwaarden opgenomen worden na een duidelijke afweging en motivatie in de advies- en vergunningsprocedure.

Er wordt een onderscheid in de voorwaarden gemaakt voor lozingen op riolering die aansluit op een RWZI (3°) en voor lozingen die rechtstreeks of onrechtstreeks uitmonden in de gewone oppervlaktewateren (2°). Aangezien een RWZI uiteindelijk ook loost in oppervlaktewater worden deze expliciet uitgesloten onder 2°. Er wordt niet verwezen zoals bij bedrijfsafvalwater en huishoudelijk afvalwater naar de ligging in een gebied met een bepaalde riolerings- en zuiveringsstatus (centraal gebied, collectief te optimaliseren gebied, individueel te optimaliseren gebied, …) omdat het voor lozing van bemalingswater de bemalingscascade is en de hieraan gekoppelde voorwaarden die bepalen waarin geloosd kan worden.

Om een goed beeld te krijgen van de kwaliteit van het opgepompte grondwater in het kader van bemalingen is de monitoring van bemalingswater volgens specifieke voorschriften opgenomen in art. 5.53.6.1.6 meer geschikt dan het voorziene zelfcontroleprogramma voor lozing van bedrijfsafvalwater.
Vanuit het voorzorgsprincipe wordt hierbij voor de noodzakelijke controlestaalname van het bemalingswater en te analyseren pakket de link gelegd met de potentiële verontreinigingsrisico's van het grondwater.

Een aantal voorwaarden die wel relevant zijn voor bedrijfsafvalwater worden hier niet opgenomen omdat ze voor bemalingswater niet relevant zijn. Zo is bv de aanwezigheid van oliën en vetten in een zichtbare drijflaag hier niet aan de orde omdat het in dat geval over een bodemsaneringsproject zou moeten gaan en via het bodemdecreet geregeld moet worden. Ook de temperatuursnorm is gelet op de temperatuur van het grondwater bij bemalingen niet relevant. Ook de aanwezigheid van pathogene kiemen wordt niet relevant geacht.

In paragraaf 3, 4de lid wordt vastgelegd wanneer een lozingsnorm moet aangevraagd worden. Deze bepaling is analoog aan de bepaling voor bedrijfsafvalwater.

Omdat er geen overgangstermijn van toepassing is bij het wijzigen van een toetsingswaarde na de inwerkingtreding, wordt een overgangstermijn voorzien van 18 maanden na publicatie van de nieuwe waarden, en dit voor reeds vergunde of geakteerde IIOA en voor IIOA waarvoor de vergunningsaanvraag of melding werd ingediend. Binnen deze periode kan, indien vereist, een bijstelling aan de vergunning of aktename ingediend worden.

ARTIKEL 8

Paragraaf 1 van artikel 4.3.1.1 met het toepassingsgebied van de reeds bestaande artikels wordt verhuisd naar een nieuwe paragraaf onder art. 4.3.1.2. Paragraaf 2 en 3 van hetzelfde artikel worden geschrapt. De handelingen vermeld in die paragraaf 2 en 3 en die daarin buiten het toepassingsgebied van afdeling 4.3.1 van titel II van VLAREM worden gesteld, worden opgenomen als uitzondering onder de hoofdrubriek 52. In de huidige lezing blijft een indeling en vergunningsaanvraag nodig, maar zijn voor deze handelingen geen voorwaarden. Dit is niet logisch en wenselijk.

ARTIKEL 9

Door het schrappen van artikel 4.3.1.1. wordt het toepassingsgebied ingevoegd ter vervanging van de paragraaf 1 van artikel 4.3.1.2. De paragraaf 1 wordt deels hernomen als paragraaf 1/1 waarbij de 3de alinea wordt geschrapt aangezien de betrokken indelingsrubrieken worden opgeheven (zie artikel 55.4° en 5°). De activiteiten uit deze rubrieken worden door de wijzigingen elders gevat.

ARTIKEL 10

Er wordt een nieuw artikel 4.3.1.3 ingevoerd dat voor bemalingen verduidelijkt dat een mengstroom van bemalingswater en hemelwater dat niet in contact geweest is met verontreinigende stromen als bemalingswater beschouwd wordt. Voor de bepaling van het debiet bij bemalingen, die noodzakelijk zijn om het gebruik of de exploitatie van constructies of terreinen die reeds gebouwd werden mogelijk te maken of te houden, kan via de omgevingsvergunning een voorstel goedgekeurd worden hoe het aandeel van beide stromen toch afzonderlijk kan bepaald worden. Hierop kunnen de te vergunnen debieten afgestemd worden. Dit is ook relevant om bij grotere dagdebieten te bepalen of de rubriek 53.11 al dan niet van toepassing is.

ARTIKEL 11

In art 4.3.2.1 wordt in punt 3° de mogelijkheid voorzien om gemotiveerd van de afstandsregels af te wijken. De term 'besterfput' wordt vervangen door infiltratievoorziening, aangezien deze elders in de regelgeving wordt gedefinieerd als 'een voorziening waarbij het opgevangen water in de bodem insijpelt en waarbij het water in de infiltratievoorziening niet in permanente verbinding staat met oppervlaktewater'. Deze omschrijving is duidelijker dan de niet nader gedefinieerde term 'besterfput' en zodoende kunnen ook wadi's worden begrepen onder de term infiltratievoorziening. De bepaling dat er geen overloop mag zijn uit 3°, c) is overbodig aangezien de definitie van een infiltratievoorziening reeds vastlegt dat er geen permanente verbinding mag zijn met oppervlaktewater.
De minimale afstand tot een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater uit punt 3°, b) 1° en 2° wordt geschrapt. Het schrappen van deze afstandsregels bevordert het lokaal vasthouden van niet verontreinigd water, in plaats van het af te voeren naar oppervlaktewater. Dit kan bijdragen tot een kwantitatief betere toestand van het freatische grondwater. Belangrijk hierbij zijn de kwaliteitsvereisten van art. 4.3.2.1 4° die garanderen dat door deze activiteit geen verontreiniging veroorzaakt wordt en dus de milieubescherming blijft gegarandeerd worden. Afvalwater dat een doorgedreven waterbehandeling ondergaan heeft, behoudt het statuut van afvalwater en mag omwille van de huidige afstandsregel zonder deze aanpassing niet geïnfiltreerd worden als er zich een oppervlaktewater of kunstmatige afvoerweg voor hemelwater in de buurt bevindt. Met deze aanpassing wordt het mogelijk gemaakt om de afweging te maken tussen lozing in oppervlaktewater of het ter plaatse vasthouden waardoor verdroging tegengegaan wordt. De kwalitatieve toestand van het grondwaterlichaam blijft door het schrappen van deze afstandsregel voldoende beschermd.
De minimale afstand tot een grondwaterwinning uit punt 3°, b), 3° wordt beperkt tot de grondwaterwinningen uit een niet afgesloten watervoerende laag op max. 100m. De afstand wordt hierbij gelijkgesteld aan de afstand die geldt bij indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater uit art. 4.3.3.1. De indirecte lozing vindt, volgend uit de definitie elders in deze regelgeving, immers altijd plaats na doorsijpeling door de bodem en ondergrond en dus in de onverzadigde zone. Bijgevolg is het enkel relevant voor grondwaterwinningen uit een niet afgesloten watervoerende laag. Het begrip afgesloten watervoerende laag is gedefinieerd in het Decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer. Het beperken van de afstandsregel tot grondwaterwinningen uit niet afgesloten watervoerende lagen doet geen afbreuk aan het beschermingsniveau van afgesloten watervoerende lagen.
De minimale afstand tot elke bron van drinkwater, thermaal water of mineraal water (punt 3, b), 4° van het artikel) wordt geschrapt. Dit is enerzijds ondervangen door de generiekere minimale afstand tot een grondwaterwinning. Rond drinkwaterwinningen voor openbare drinkwatervoorzieningen zijn bijkomend in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende nadere regelen voor de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, beschermingszones afgebakend waarbinnen beperkingen gelden van de toegelaten activiteiten. Deze activiteiten zijn vastgelegd in art 2 tot 4 van Besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de watergebieden en de beschermingszones. Via deze weg is het indirect lozen van stoffen van lijst I en II ook verboden. De grootte van de beschermingszones is aangepast in functie van de lokale geologie en de omvang en

kenmerken zoals diepte van de drinkwaterwinning. Een dergelijke werkwijze is te verkiezen boven één afstandsregel die niet afgestemd is op de lokale situatie.
Er wordt generieker omschreven dat het geloosde afvalwater bemonsterbaar moet zijn. Dit is nodig omdat ook andere infiltratievoorzieningen dan enkel besterfputten toegelaten zijn.

Het normenkader voor de kwaliteit van het te infiltreren water wordt in art 4.3.2.1 in punt 4° aangepast. In de huidige versie is er geen afwijkmogelijkheid voorzien van het normenkader. Een dergelijk afwijking kan waardevol zijn in situaties waarbij uit een lokale risico inschatting blijkt dat het niet respecteren van het generieke normenkader geen achteruitgang van de toestand van het grondwaterlichaam veroorzaakt. De uitgangsprincipes van de Europese kaderrichtlijn water dienen te worden gerespecteerd bij het benutten van de afwijkingsmogelijkheid. Dit wordt voorzien samen met een aanpassing voor de milieukwaliteitsnormen grondwater en een verruiming van het normenkader waarvoor vandaag geen milieukwaliteitsnorm gedefinieerd is.
In eerste instantie wordt verwezen naar de milieukwaliteitsnormen grondwater voor ongewenste en toxische stoffen. Voor microbiologische parameters moet het normenkader niet gevolgd worden bij het aanvullen. Het betreft hier organismen die algemeen voorkomen in freatisch grondwater. Van de stoffen bij de milieukwaliteitsnormen grondwater opgesomd onder "A. Fysisch-chemische parameters" worden voor bepaalde stoffen zoals geleidbaarheid, en chloride, temperatuur en pH aangepaste criteria voorzien, andere met beperkte milieueffecten wordt niet weerhouden in het normenkader of beperkt door andere stoffen te normeren. Verzilt water wordt gekenmerkt door een hogere concentratie aan chloriden en door een hogere geleidbaarheid. De elektrische geleidbaarheid en het chloridegehalte, beide indicaties voor de verziltingsgraad, worden afzonderlijk genormeerd. Het principe dat hier gehanteerd wordt is dat brak of zout afvalwater niet indirect mag geloosd worden in een zoeter water. Door de geleidbaarheid te normeren zijn andere stoffen die van nature voorkomen in verzilt grondwater zoals natrium, kalium en sulfaat eveneens beperkt. Kalium en sulfaat kunnen ook van antropogene oorsprong zijn en als meststof aan het grondwater toegevoegd worden. Kalium wordt ook in het Besluit van de Vlaamse Regering over de kwaliteit, kwantiteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie (VR 20/1/2023), niet gebruikt om de kwaliteit voor menselijke consumptie te beoordelen maar vormt enkel een "aanvullende parameter". De milieutechnische effecten van het inbrengen van stoffen die als meststof uitgespreid worden is reeds ondervangen via wettelijke bepalingen in andere decreten zoals het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan evenals in het Waterwetboek. Het verspreiden van meststoffen wordt geregeld in het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Calcium en magnesium zijn parameters die ook in het Besluit van de Vlaamse Regering over de kwaliteit, kwantiteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie (VR 20/1/2023), niet gebruikt worden om de kwaliteit voor menselijke consumptie te beoordelen maar enkel "aanvullende parameters" vormen. Ze zijn bepalend voor de hardheid van het water. Stoffen die vanuit gezondheidskundig oogpunt niet meegenomen worden om drinkbaarheid van water te beoordelen worden geacht dat ze in het water mogen aanwezig zijn dat gebruikt wordt voor het kunstmatig aanvullen. Een gelijkaardig principe als voor de geleidbaarheid wordt gehanteerd voor de temperatuur: afvalwaters met een temperatuur boven 25°C mogen enkel geloosd worden als de temperatuur van het ontvangende grondwater even hoog of hoger is. Bij pH wordt de bovengrens vastgelegd op 9 pH eenheden naar analogie met de bovengrens voor water bestemd voor menselijke consumptie (Besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2023 over de kwaliteit, kwantiteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie (B.S.08/03/2023)). Voor de ondergrens geldt de grondwaterkwaliteitsnorm. Het toetsingskader wordt uitgebreid met de richtwaarden voor grondwater zoals vastgesteld in bijlage II van het VLAREBO. Aluminium komt alleen in zeer lage concentraties voor door de zeer geringe oplosbaarheid bij neutrale pH. Door de aanvaarde pH range te beperken is de aluminiumconcentratie eveneens beperkt. Sulfaat kan ook zijn oorsprong vinden in pyrietoxidatie en gaat dan gepaard met vrijstelling van zware metalen zoals arseen, nikkel en zink en een verlaagde pH. Door de normering van deze laatste stoffen is een voldoende beschermingsniveau gegarandeerd.

//

Indien er voor gevaarlijke stoffen geen milieukwaliteitsnorm voor grondwater vastgesteld zijn en er ook in het VLAREBO geen richtwaarde voor is vastgesteld, geldt dat de rapportagegrens in grondwater zoals vastgesteld in de wateranalysecompendia, opgesteld door VITO, als richtwaarde geldt.
Omdat er geen overgangstermijn van toepassing is bij het wijzigen van een norm na de inwerkingtreding, wordt een overgangstermijn voorzien van 18 maanden na publicatie van de nieuwe waarden, en dit voor reeds vergunde of geakteerde IIOA en voor IIOA waarvoor de vergunningsaanvraag of melding werd ingediend. Binnen deze periode kan, indien vereist, een bijstelling aan de vergunning of aktename ingediend worden.

In art 4.3.2.1 wordt in punt 5° de mogelijkheid voorzien om gemotiveerd van het verbod tot lozing in grondwater af te wijken in het geval er kan geloosd worden op de openbare riolering. In specifieke gevallen kan het wenselijk zijn om het afvalwater, eventueel na doorgedreven zuivering, toch lokaal in de ondergrond te brengen in plaats van af te voeren via een riolering. Het verbod op lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater als er een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater in de nabijheid aanwezig is wordt geschrapt.

ARTIKEL 12

In art. 4.3.2.2. wordt in paragraaf 1 generieker omschreven dat het over elke lozing in grondwater gaat, niet enkel die via een besterfput.

In art. 4.3.2.2. §3 wordt het plaatsen van een peilputtennetwerk pas verplicht bij lozingsvolumes groter dan 10 m³ per dag of 2.500 m³ per jaar. Dezelfde ondergrenzen worden gehanteerd in art 4.3.2.3 §1 2de alinea i.v.m. het uitvoeren van analyses op deze peilputten. Er wordt eveneens een afwijkmogelijkheid voorzien op het plaatsen van een peilputtennetwerk. De wenselijkheid van een meetnet voor dergelijke kleine installaties kan beoordeeld worden binnen de vergunningsprocedure, o.a. op basis van de samenstelling van het water dat geloosd zal worden en het daaraan gekoppelde risico naar het grondwater.

ARTIKEL 13

In art 4.3.2.3 wordt in paragraaf 1 de term 'besterfput' vervangen door infiltratievoorziening. Voor verdere motivatie wordt verwezen naar deze bij artikel 5. De aanleg van peilputten is verplicht bij geloosde volumes groter dan 10m³/d en 2500m³/j. Hierbij wordt het maanddebiet van 250m³ niet langer weerhouden als criterium.

ARTIKEL 14

Artikel 4.3.3.1. van hetzelfde besluit bevat voorwaarden die van toepassing zijn op de indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater. In het artikel wordt de verwijzing naar rubriek 52.2.1° geschrapt, aangezien deze rubriek 52.2.1° (indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater, buiten de waterwingebieden en de beschermingszones type I, II of III) wordt geschrapt in de indelingslijst. De voorwaarden van afdeling 6.9.2 van titel II van VLAREM zijn van toepassing op deze activiteiten. Bijgevolg kan de verwijzing naar de rubriek 52.2.1° in artikel 4.3.1.1. van titel II van VLAREM geschrapt worden.

In art 4.3.3.1 3° wordt de term 'besterfput' vervangen door infiltratievoorziening, aangezien deze elders in de regelgeving wordt gedefinieerd als 'een voorziening waarbij het opgevangen water in de bodem insijpelt en waarbij het water in de infiltratievoorziening niet in permanente verbinding staat met oppervlaktewater'. Deze omschrijving is duidelijker dan de niet nader gedefinieerde term 'besterfput' en zodoende kunnen ook wadi's worden begrepen onder de term infiltratievoorziening. De bepaling dat er geen overloop mag zijn uit 3°, c) is overbodig aangezien de definitie van een infiltratievoorziening reeds vastlegt dat er geen permanente verbinding mag zijn met oppervlaktewater. Deze wordt geschrapt.
De belangrijkste bepaling van dit artikel is hetgeen opgenomen is onder 4° en die niet gewijzigd wordt. Deze bepaling stelt dat wanneer er kan aangesloten worden op een

collectieve zuivering, dit een verplichting is. Enkel op die locaties waar er geen collectieve voorzieningen zijn, is lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater na de gepaste behandeling toegelaten. De minimale behandeling is vastgelegd in 5° en wijzigt eveneens niet. Met deze bepalingen wordt aannemelijk gemaakt dat de indirecte lozing geen verontreiniging veroorzaakt. Voor deze gevallen zijn er in art. 4.3.3.1 3° bijkomende voorwaarden opgenomen.
In art 4.3.3.1 3° wordt de mogelijkheid voorzien om gemotiveerd van de voorwaarden af te wijken. De minimale afstand tot een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater uit punt 3°, b) 1° en 2° wordt geschrapt. Het schrappen van deze afstandsregels maakt het lokaal vasthouden van het behandelde huishoudelijke afvalwater mogelijk, in plaats van het verplicht te moeten afvoeren naar oppervlaktewater als dit aanwezig is. Dit kan bijdragen tot een kwantitatief betere toestand van het freatische grondwater. Belangrijk hierbij is de bepaling van 5° van hetzelfde artikel waarmee afgedwongen wordt dat het huishoudelijke afvalwater wanneer niet kan aangesloten worden op een collectieve zuivering, een minimale zuivering moet ondergaan. De kwalitatieve toestand van het grondwaterlichaam blijft door het schrappen van deze afstandsregel voldoende beschermd.
De minimale afstand tot elke bron van drinkwater, thermaal water of mineraal water (punt 3°, b), 4° van het artikel) wordt geschrapt. Dit is enerzijds ondervangen door de generiekere minimale afstand tot een grondwaterwinning uit een niet afgesloten watervoerende laag. Rond drinkwaterwinningen voor openbare drinkwatervoorzieningen zijn bijkomend in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende nadere regelen voor de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, beschermingszones afgebakend waarbinnen beperkingen gelden van de toegelaten activiteiten. Deze activiteiten zijn vastgelegd in art 2 tot 4 van Besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de watergebieden en de beschermingszones. Via deze weg is het indirect lozen van stoffen van lijst I en II ook verboden. De grootte van de beschermingszones is aangepast in functie van de lokale geologie en de omvang en kenmerken zoals diepte van de drinkwaterwinning. Een dergelijke werkwijze is te verkiezen boven één afstandsregel die niet afgestemd is op de lokale situatie.
Voor de grondwaterwinningen wordt de afstandsregel beperkt tot enkel de grondwaterwinningen uit niet afgesloten watervoerende lagen aangezien uit de definitie van indirecte lozing elders in deze regelgeving volgt dat het altijd na doorsijpeling door boden en ondergrond is. Bijgevolg zal het enkel dit compartiment potentieel beïnvloeden. Het beperken van de afstandsregel tot grondwaterwinningen uit niet afgesloten watervoerende lagen doet geen afbreuk aan het beschermingsniveau van afgesloten watervoerende lagen Het begrip afgesloten watervoerende laag is gedefinieerd in het Decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

In art 4.3.3.1 3°d) wordt generieker omschreven dat het geloosde afvalwater bemonsterbaar moet zijn. Dit is nodig omdat ook andere infiltratievoorzieningen dan enkel besterfputten toegelaten zijn, waarbij aandacht moet blijven voor de gemakkelijke mogelijkheid om een monster te nemen.

In art 4.3.3.1 4° wordt het woord "indirecte" geschrapt. Zowel indirecte als directe lozing van huishoudelijk afvalwater is verboden in de in dit artikel opgesomde gevallen. Het verbod op lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater als er een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater in de nabijheid aanwezig is wordt geschrapt.

In art 4.3.3.1 5° wordt generieker omschreven dat het over elke lozing in grondwater gaat, niet enkel die via een besterfput.

ARTIKEL 15

Het toevoegen van de nieuwe afdeling 4.3.4. laat toe om voor de controle een gelijke behandeling te bekomen in het kader van toezicht, hetzij bij lozing, hetzij bij het terug in de ondergrond brengen van water. Hierdoor wordt duidelijk welke meetonzekerheden toegepast moeten worden. Voor het debiet wordt op basis van de meetonzekerheden

opgenomen in de code van goede praktijk voor installatie, onderhoud en controle van meetinrichtingen voor opgepompt grondwater (VITO, 2019) voor de meest courante types debietmeters als meetonzekerheid 10% gehanteerd. Een andere nauwkeurigheid dan voor lozen van afvalwater is te verantwoorden omdat de debietmeetmethodes voor grondwater meestal niet dezelfde zijn als voor lozing van (bedrijfs)afvalwater.

ARTIKEL 16

In artikel 5.9.7.1, §1, derde lid van hetzelfde besluit worden de woorden "de toezichthoudende overheid" vervangen door de zinsnede "een MER-deskundige in de discipline water, deeldomein geohydrologie, als vermeld in artikel 6, 1°, d),4), van het VLAREL".

De toezichthoudende overheid (de gewestelijke of de lokale toezichthouders) kunnen geen structurele meerwaarde bieden bij de voorafgaande evaluatie van de peilputmeetnetten. De primaire focus en tijdsbesteding ligt bij de toezichthouders grondwater op het handhaven van deskundig opgelegde bepalingen en niet het zelf invullen daarvan. De vereiste technisch-hydrogeologische kennis wordt geacht aanwezig te zijn bij de daartoe erkende deskundigen. Deze kunnen best het nut van de meetnetten of de alternatieven beoordelen in functie van de lokale hydrogeologie en bodemgesteldheid, zoals ook voorzien bij peilputten opgelegd in hoofdstukken 17 en 53 van titel II van VLAREM.

ARTIKEL 17

Dit artikel wijzigt artikel 5.53.1.2 van het VLAREM-II besluit. Er wordt verduidelijkt welke werken minstens die door een erkend boorbedrijf moeten uitgevoerd worden. Dit zijn de ingrepen waarbij er wijzigingen aan de constructieve elementen uitgevoerd worden. Het in- en uitbouwen van een pomp en peilbuis in de pompput hoort hier niet bij.

ARTIKEL 18

Dit artikel wijzigt artikel 5.53.2.2 van het VLAREM-II besluit. Het betreft een generieke vrijstelling op het plaatsen van een peilbuis in grondwaterwinningen met een voldoende grote binnendiameter zoals voor vijvers en steenputten. De vrijstelling kan generiek worden toegestaan omdat voor grote diameters het risico op beschadiging van meetapparatuur quasi onbestaande is. De vrijstelling geldt ook voor winningen met een bovengrondse pomp. In dit laatste geval zijn er geen ophangkabels, elektriciteitskabels en dergelijke in de put waartussen het peillint verstrengeld kan geraken, waardoor het risico op beschadiging van meetapparatuur eveneens quasi onbestaande is.

ARTIKEL 19

In artikel 5.53.3.2 van hetzelfde besluit, worden de woorden "De meetinrichting" vervangen door de woorden "Tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit is de meetinrichting". De beoordeling of een andere meter of meetmethode mag gebruikt worden, moet gemaakt worden in de procedure van de omgevingsvergunning, en niet via een aparte vraag. Op deze manier wordt dit verduidelijkt.

ARTIKEL 20

In artikel 5.53.3.3 van hetzelfde besluit worden in de verschillende alinea's wijzigingen aangebracht, mede gelet op het advies van de Raad van State. Voor de rechtszekerheid verdient het volgens de Raad de voorkeur om naar de specifieke regelgeving te verwijzen.

In de eerste paragraaf wordt verwezen naar de code van goede praktijk voor installatie, onderhoud en controle van meetinrichtingen voor opgepompt grondwater (VITO, 2019) die werd gepubliceerd. Deze Code van Goede Praktijk beschrijft de richtlijnen voor de installatie, een aantal periodieke controles en het onderhoud van een meetinrichting voor

debietmeting van opgepompt grondwater. Volgens deze Code moet voor elke meter een technisch dossier worden aangelegd. Dit technisch dossier omvat het register met de tellerstanden, herijkings-, kalibratie-, installatie-, verificatie- of onderhoudsrapporten of eventuele controles, de installatievoorschriften van de fabrikant, en een logboek waarin alle afwijkingen en wijzigingen aan de meter worden geregistreerd. Dit technische dossier moet ter inzage gehouden worden van de met toezicht belaste ambtenaar. Deze verplichting wordt als voorwaarde opgenomen. Er wordt voorzien in een overgangsbepaling waardoor gegevens van voor 1 juli 2025 niet verplicht moeten opgenomen worden in het technisch dossier,. mede gelet op het advies van de Raad van State van 4 januari 2024 met betrekking tot een overgangsregeling. Een zo uniform mogelijke overgangsregeling is eveneens toegepast op de andere artikelen 24, 25, 26, 29, 30, 37, 48 en 49. De overgangsbepalingen werden opgemaakt rekening houdend met enerzijds bij het moment van schrijven nog onbekende concrete datum van inwerkingtreding. Die is immers afhankelijk van de publicatiedatum in het Belgisch Staatsblad en de afstemming met de eerstvolgende release van het Omgevingsloket. Anderzijds is het noodzakelijk om exploitanten bij de inwerkingtreding een redelijke termijn te geven om zich in regel te stellen.

De vierde paragraaf wordt vervangen door de volgende zin: "Op elke meter staan permanent leesbaar de noodzakelijke aanduidingen volgens de voorschriften in de betrokken regelgeving." Deze aanduidingen zijn afkomstig uit federale metrologische reglementering. Over de jaren heen is deze aan wijzigingen onderhevig. Het in deze paragraaf origineel opgenomen KB van 18 februari 1977 werd inmiddels ook opgeheven. Het betreft bovendien federale wetgeving en het is niet wenselijk om hier -zelfs op een dynamische wijze- naar te verwijzen, gelet op de bevoegdheidsverdeling. De opsomming van de noodzakelijke aanduidingen is opgenomen in de code van goede praktijk. Het is de verantwoordelijkheid van de exploitant om deze meldingen leesbaar te houden zodat deze tijdens controles ook kunnen worden geverifieerd.

In de vijfde paragraaf wordt een zin geschrapt omdat het ijkingsattest in het technisch dossier moet zitten, zoals verplicht in §1.

Aan de zesde paragraaf wordt volgende zin toegevoegd: ""Voor bemalingen ingedeeld onder rubriek 53.2 kan dit via een webapplicatie van de Databank Ondergrond Vlaanderen". Er wordt een webapplicatie ontwikkeld waarin de aanvang en het beëindigen van een bemaling en de gegevens van de debietmeters die bij deze installatie geplaatst werden kunnen gerapporteerd worden. De toezichthouders hebben hier toegang toe. De melding via deze applicatie is dan ook evenwaardig aan de rechtstreekse rapportering aan de toezichthouders.

In paragraaf 7 wordt het afdelingshoofd van de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving' vervangen door 'de toezichthouder'. Debietmeters kunnen door verschillende instanties worden verzegeld. Courant gebeurt dit door de VMM i.k.v. de controle op de grondwaterheffing, maar dit kan ook door de gewestelijke of lokale toezichthouders worden uitgevoerd. De desbetreffende toezichthouder die de verzegeling heeft uitgevoerd dient te worden verwittigd, wat niet noodzakelijk overeenkomt met de afdeling bevoegd voor milieuhandhaving.

Paragraaf 8 wordt opgeheven aangezien de vergunningstermijn van de in deze paragraaf aangehaalde bestaande grondwaterwinningen inmiddels is verstreken waardoor de bepaling zonder voorwerp wordt.

ARTIKEL 21

In artikel 5.53.4.1, §1, van hetzelfde besluit wordt "inrichtingen die ingedeeld zijn in de eerste klasse" vervangen door "activiteiten die in de eerste klasse ingedeeld zijn van rubriek 53.5.2°, c), 53.6, 53.7, 53.8 en 53.12".

//

Aangezien er voor de rubriek 53.2 specifieke voorwaarden worden geformuleerd naar aantal peilputten, en analyses, zijn de voorwaarden onder afdeling 5.53.4 niet meer vereist voor deze rubriek. De rubriek 53.9 is een rubriek die gekoppeld is aan een andere rubriek (op dit ogenblik enkel gecombineerd met de huidige rubrieken 53.4.2 en 53.7). De rubriek 53.10 kent als indelingscriterium oppervlakte en niet debiet, zodat voor deze rubriek eventueel gewenste peilputten, e.d. via bijzondere voorwaarden moeten opgelegd worden. De rubriek 53.11 is eveneens altijd een gekoppelde rubriek (bv. samen met rubriek 53.8 of 53.2). Het is aangewezen de verplichting tot peilputten e.d. te koppelen met deze andere rubriek. Indien vereist kunnen via bijzondere milieuvoorwaarden in specifieke omstandigheden bijkomende peilputten, metingen of analyses worden opgelegd.

ARTIKEL 22

Het artikel wijzigt artikel 5.53.4.7 van het VLAREM-II besluit.

De wijze van aanlevering van de resultaten van het voorgaande kalenderjaar van de gewonnen volumes grondwater per watervoerende laag, de analyses van het grondwater en de peilmetingen worden bepaald in het besluit betreffende het integrale milieujaarverslag. Aangezien de aangifteformulieren van het milieujaarverslag onderhevig kunnen zijn aan evoluties is het niet meer wenselijk om te verwijzen naar de specifieke deelformulieren maar generiek te verwijzen naar de bepalingen van dit besluit.

Daarnaast wordt de mogelijkheid voorzien aan drinkwatermaatschappijen om data in bulk aan te leveren op een wijze die verwerking bij de bevoegde administratie gemakkelijk mogelijk maakt.

ARTIKEL 23

In artikel 5.53.5.1 van hetzelfde besluit wordt de eerste paragraaf geschrapt en vervangen door een gewijzigde versie van de tweede paragraaf. De bestaande formuleringen ‘ontsluiting van de watervoerende laag’ en ‘potentieel gevaar’ zijn onduidelijk, moeilijk handhaafbaar en voor interpretatie vatbaar. Sinds de invoering van de methode voor het (tijdelijk) buitengebruik stellen van grondwaterwinningen in de code van goede praktijk in bijlage 5.53.1, zijn hierin de voorwaarden en de te volgen methodologie duidelijk omschreven. Het volstaat hier dan ook om enkel nog naar deze bijlage te verwijzen zodat de verlaten winningsputten correct (tijdelijk) worden buiten gebruik gesteld of omgevormd en gebruikt als peilput zoals omschreven in artikels 5.53.2.3.5° en 5.53.6.3.3.5°

ARTIKEL 24

Onderafdeling 5.53.6.1. die bestaat uit artikel 5.53.6.1.1 tot en met 5.53.6.1.2, wordt vervangen door een nieuwe onderafdeling 5.53.6.1. die bestaat uit artikel 5.53.6.1.1 tot en met 5.53.6.1.6.

1. Artikel 5.53.6.1.1. herneemt de bestaande bepalingen onder het vroegere artikel 5.53.6.1.1.§1.

2. In de eerste paragraaf van het artikel 5.53.6.1.2 wordt de eerste zin van de bestaande bepalingen onder het vroegere artikel 5.53.6.1.1.§2. hernomen.

   De wijzigingen aan paragraaf 2 hebben de volgende motivering:
- Het doorgeven van tijdstip van plaatsen en ontmantelen van de bemaling laat toe om te allen tijde een actueel overzicht van geïnstalleerde bemalingen te maken. Dit is belangrijk in het kader van toezicht, maar ook om vb. lokale mogelijkheden voor nuttig gebruik in beeld te brengen, en om transparantie te bieden naar de burger. Het doorgeven van merk en serienummer van debietmeters, alsook de tellerstanden bij plaatsen en ontmantelen zorgt eveneens voor een vereenvoudiging van het toezicht op de bemalingen.

- Met dit artikel wordt eveneens opgelegd dat een bemalingspomp geplaatst moet worden door een erkend boorbedrijf, in de discipline 'bemalingen'. Aangezien men voor de plaatsing van de bemalingspomp beroep moet doen op een erkend boorbedrijf, is het aangewezen dat dit erkend boorbedrijf de tellerstanden doorgeeft. Dit zal eveneens worden opgenomen als gebruikseis in artikel 53/6 van VLAREL.
- De verplichting om de plaatsing van de bemalingspomp door een erkend boorbedrijf te laten doen, is te motiveren omdat er hierdoor ten eerste een borging van de informatieverplichting jegens de klanten is, zoals opgenomen in de gebruikseisen voor erkende boorbedrijven (opgenomen in de VLAREM-trein 2019). De aanleg van een drain of open bemaling kan immers zonder de medewerking van een erkend boorbedrijf (draineringen zijn uitgesloten van de disciplines zoals opgenomen in artikel 6, 7°, a) van het VLAREL, en voor open bemalingen zijn geen boringen nodig). Ten tweede hebben erkende boorbedrijven reeds een beveiligde toegang tot het eDOV-loket en zijn zij vertrouwd met de werking van dit loket, waardoor een veilige en efficiënte gegevensdoorstroming mogelijk is.

Het invoegen paragraaf 3 van artikel 5.53.6.1.2 heeft de volgende reden:

- Door het bijkomend registeren van de tellerstanden van de debietmeter gedurende de eerste vijf werkdagen en vervolgens wekelijks, controleert de exploitant dat de bemaling wordt geëxploiteerd binnen de vergunde of geakteerde debieten, of aannames van de bemalingsstudie. Het laat tevens toe om de werking van de debietmeter te controleren, wat ook belangrijk is in het kader van de opvolging van de bemaling. In opstartfase zijn de dagdebieten het hoogst, omdat men de gewenste verlaging wil bekomen. Het daarop volgende stationaire debiet ligt lager, waardoor een lagere periodiciteit van registratie mogelijk is.
- Verder wordt verduidelijkt dat tellerstanden op het einde van het jaar niet vereist zijn indien de bemalingen niet meer actief is en de tellerstand bij stopzetting al is gerapporteerd.

Het invoegen van paragraaf 4 en 5 hebben de volgende reden:

Deze bepalingen voeren de belangrijke verplichting in om bemalingen peilgestuurd uit te voeren. Al lijkt het niet meer dan logisch om het grondwaterpeil niet meer te verlagen dan noodzakelijk voor een bepaalde fase van de werken onder maaiveld, toch blijkt dit in de praktijk nog te weinig te worden toegepast. Peilbewaking wordt tot hiertoe meestal louter vanuit veiligheidsoogpunt toegepast, om opdrijven of onder water lopen van de bouwput te vermijden. Door toepassen van peilgestuurde bemaling wordt in één of meerdere referentiepunten, meestal peilputten, een referentiepeil bepaald dat overeenkomt met de gewenste verlaging ter hoogte van de uitgraving. Indien dit referentiepeil wordt bereikt, slaan de bemalingspompen aan, anders niet. Dit betekent dus ook een energetische kostenbesparing. Het aantal peilbuizen voor een bouwput wordt gebaseerd op de omtrek van de bouwput en het aantal wordt afgeleid van de Richtlijn bemalingen ter bescherming van het milieu (VMM). Hierin werd uitgegaan van 1 peilbuis per 1.250 m² oppervlakte, omgerekend betekent dit een omtrek van ca. 150 m. Voor een lijnbemaling wordt het aantal eveneens gebaseerd op de Richtlijn bemalingen ter bescherming van het milieu (VMM). Door deze verplichting als sectorale voorwaarde te verankeren, en hier tevens een korte overgangsfase voor te voorzien, wordt de sector aangezet om zich hieraan aan te passen en dit in de toekomstige projecten te voorzien. Navraag bij de sector heeft geleerd dat de kosten voor aan te schaffen materiaal aanvaardbaar zijn. Voor elke bemaling wordt het toegestaan om een minimaal debiet te verpompen om bevriezing van de installatie te vermijden. Specifiek voor retourbemalingen wordt voorzien dat een minimaal debiet mag blijven opgepompt worden, om het retouren van bemalingswater niet te fnuiken. Het retouren van bemalingswater, naast het peilgestuurd bemalen, betekent immers een bijkomende beperking van het netto onttrokken debiet grondwater.

3. Artikel 5.53.6.1.3 van het besluit herneemt de bemalingscascade uit het vroegere artikel 5.53.6.1.1.§2. en wijzigt deze. Om het effect van de bemaling op de grondwatervoorraad maximaal te beperken, worden, in volgorde van prioritering, de volgende stappen toegepast: 1) het beperken van het onttrokken volume bemalingswater, 2) het nuttig gebruik van bemalingswater, 3) het lozen van bemalingswater in oppervlaktewater, in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater of in het gedeelte van de gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van hemelwater, en 4) het lozen van bemalingswater in de openbare riolering.

   <u>Bemalingscascadestap 1: het beperken van het onttrokken volume bemalingswater</u>

   In het tweede en derde lid wordt het kwaliteitskader hernomen voor bemalingswater dat terug in de grond wordt gebracht met een aanpassing voor de milieukwaliteitsnormen grondwater. Enkel de milieukwaliteitsnormen voor ongewenste, voor toxische stoffen en voor pH worden meegenomen. De stoffen opgesomd onder "A. Fysisch-chemische parameters" worden niet langer aanzien als beperkend voor het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater. Het betreft immers bemalingswater met zijn opgeloste anionen en kationen dat reeds lokaal aanwezig grondwater was.
   De niet meer weerhouden kationen en anionen worden hieronder per stof besproken. Gelet dat de typische temperatuur van ondiep grondwater 11 à 13° C bedraagt zal het schrappen van een temperatuursnorm van max. 25°C geen afbreuk doen aan het beschermingsniveau van het grondwater. Voor pH wordt de milieukwaliteitsnorm behouden. De elektrische geleidbaarheid en het chloridegehalte, beide indicaties voor de verziltingsgraad, zijn reeds afzonderlijk genormeerd. Door de geleidbaarheid te normeren is het natriumgehalte eveneens beperkt. Calcium en magnesium zijn parameters die ook in het Besluit van de Vlaamse Regering over de kwaliteit, kwantiteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie (VR 20/1/2023), niet gebruikt worden om de kwaliteit voor menselijke consumptie te beoordelen maar enkel "aanvullende parameters" vormen. Ze zijn bepalend voor de hardheid van het water. Aluminium komt alleen in zeer lage concentraties voor door de zeer geringe oplosbaarheid bij neutrale pH. Door de aanvaarde pH range te beperken is de aluminiumconcentratie eveneens beperkt. Kalium en sulfaat kunnen van natuurlijke oorsprong zijn gelinkt aan verzilting. Door de geleidbaarheid te normeren is het kalium- en sulfaatgehalte gelinkt aan verzilting eveneens beperkt. Kalium en sulfaat kunnen ook van antropogene oorsprong zijn en als meststof in het grondwater terechtkomen. Kalium wordt ook in het Besluit van de Vlaamse Regering over de kwaliteit, kwantiteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie (VR 20/1/2023), niet gebruikt om de kwaliteit voor menselijke consumptie te beoordelen maar vormt enkel een "aanvullende parameter". De milieutechnische effecten van het inbrengen van stoffen die als meststof uitgespreid worden, is reeds ondervangen via wettelijke bepalingen in andere decreten zoals het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan evenals in het Waterwetboek. Het verspreiden van meststoffen wordt geregeld in het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Sulfaat kan ook zijn oorsprong vinden in pyrietoxidatie en gaat dan gepaard met vrijstelling van zware metalen zoals arseen, nikkel en zink en een verlaagde pH. Door de normering van deze laatste stoffen is een voldoende beschermingsniveau gegarandeerd.
   Deze aanpassing aan het normenkader voor terug in de ondergrond brengen van bemalingswater zal geen betekenisvolle effecten genereren maar wel het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater faciliteren.
   De overgangstermijn bij het wijzigen van een norm na de inwerkingtreding, wordt in lijn gesteld met deze zoals momenteel opgenomen in het ontwerp van wijziging van VLAREM voor wat betreft de lozing van bedrijfsafvalwater.

   Er wordt een afstand vooropgesteld waarbinnen de exploitant het bemalingswater terug in de grond moet brengen. Dit is van toepassing op bemalingen gekoppeld aan een bouwput, die langer dan 30 kalenderdagen duren. De verplichting geldt dus niet

voor lijnbemalingen gelet op het opschuiven van de werkzaamheden. De verplichting geldt evenmin voor kortlopende bemalingen. Er wordt rekening gehouden met de moeilijkheid om terreinen van derden te kruisen met afvoerbuizen van het bemalingswater, waardoor gesteld wordt dat deze afstandsregel geldt over openbaar domein of via de terreinen van de werf. Het betreft dus geen afstand in vogelvlucht. De terreinen waarop het grondwater terug in de ondergrond gebracht wordt, kunnen ook andere terreinen zijn dan openbaar domein of van de werf. Hier kan enkel gemotiveerd van afgeweken worden in de vergunning. Voor bemalingen van bouwputten met de hoogste projectdebieten, en die minstens 6 maanden actief zijn, moeten de infiltratiemogelijkheden binnen een grotere afstand bekeken worden. Vanwege de projectomvang zijn in dat geval de extra kosten die hiermee gepaard kunnen gaan, te verantwoorden. Ook in dit geval kan hiervan enkel op gemotiveerde wijze in de vergunning van afgeweken worden.

Bovendien wordt, naast de verplichting om te zoeken naar een infiltratiemogelijkheid binnen een bepaalde afstand van de bemalingspomp, ook de verplichting opgelegd om bij delen van een bemalingsinstallatie met een voorziene grondwaterpeilverlagingen van meer dan 6 m onder maaiveld minstens 75% van het onttrokken grondwaterdebiet te retourneren. In het project Herbronnen en in het COOCK project Grondwater in de bouw wordt voor verschillende case studies aangetoond dat retour veel vaker mogelijk is dan de huidige praktijk en dat in veel gevallen 75-100% retour of infiltratie mogelijk is. Dit is van toepassing op bemalingen gekoppeld aan een bouwput, die langer dan 30 kalenderdagen duren. De verplichting geldt dus niet voor lijnbemalingen gelet op het opschuiven van de werkzaamheden. De verplichting geldt evenmin voor kortlopende bemalingen. Ook hier wordt rekening gehouden met de omvang van het project, om de extra kosten die hiermee gepaard gaan te verantwoorden. Ook in dit geval kan hiervan enkel op gemotiveerde wijze in de vergunning van afgeweken worden.

Voor de bepaling van de 'grens' van 6 m onder maaiveld werd uitgegaan van de verlaging die nodig is voor minstens 2 ondergrondse bouwlagen.

De overgangsbepaling laat toe aan de sector om zich hierop te organiseren, hierover kennis op te doen en kennis te delen. Verschillende initiatieven hiertoe zijn opgestart.

<u>Bemalingscascade stap 2: nuttig gebruik van het bemalingswater</u>

In dit artikel worden bepalingen uit het vroegere artikel 5.53.6.1.1.§2. hernomen en gewijzigd. Vanuit het voorzorgsprincipe wordt in een aantal situaties de mogelijkheid tot nuttig gebruik van bemalingswater (zoals voor groendiensten, veegwagens,…) niet standaard toegestaan. Het gaat hier dan met name over situaties waar het bemalingswater potentieel verontreinigd is. Er kan hiervan enkel op gemotiveerde wijze afgeweken worden in de vergunning.

<u>Bemalingscascade stap 3: lozen van bemalingswater in oppervlaktewater, in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater of in het gedeelte van de gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van hemelwater</u>

Voor het deel van het bemalingswater waarvoor terug in de grond brengen of nuttig gebruik niet mogelijk is, wordt voorzien dat dit geloosd mag worden. In stap 3 van de bemalingscascade wordt lozen in de openbare riolering nog uitgesloten.

<u>Bemalingscascade stap 4: lozen van bemalingswater in de openbare riolering</u>

In dit artikel worden bepalingen uit het vroegere artikel 5.53.6.1.1§2 hernomen en gewijzigd. Voor het deel van het bemalingswater waarvoor terug in de grond brengen of nuttig gebruik niet mogelijk is, wordt voorzien dat dit geloosd mag worden. In stap 4 van de bemalingscascade wordt lozen van bemalingswater op

openbare riolering enkel toegelaten indien ander water niet bereikbaar is conform de BBT. Voor de afstand van 200 meter tussen de bemalingspomp en een kunstmatige afvoer voor hemelwater of oppervlaktewater wordt verduidelijkt dat dit de afstand van het traject van de leiding vanaf de bemalingspomp over de openbare weg en niet de afstand in vogelvlucht is. Het tweede en derde lid blijven behouden uit de huidige bepalingen voor bemalingen.

4. In artikel 5.53.6.1.4. worden bepalingen in verband met debietmeting uit het vroegere artikel 5.53.6.1.1.§5. hernomen en aangevuld. Er wordt bepaald dat het debiet van elke stap van de cascade apart bepaald moet kunnen worden. Standaard gebeurt dit met een debietmeter maar in gemotiveerde gevallen kunnen andere methodes (bv. meetgoot) ook toegestaan worden. De aanvulling betreft een verduidelijking dat een ontluchtingssysteem (onder de vorm van een bak of snelontluchter) geen aftappunt is. Hieraan worden voorwaarden gekoppeld, die hun oorsprong vinden in de Code van goede praktijk voor installatie, onderhoud en controle van debietmeters voor grondwater (VITO, 2019).

5. Met artikel 5.53.6.1.5. wordt beoogd om de bemalingsdebieten aan te passen zodat enkel de werkelijk noodzakelijke verlaging van het grondwater gerealiseerd wordt. Bij een project met meerdere bouwfasen zou in principe, naarmate de werf vordert en de werken onder het maaiveld afgerond worden, de bemaling afgebouwd kunnen worden. Het is echter niet mogelijk een algemene regeling uit te werken voor het afstemmen van het bemalingspeil op de bouwfase, of een algemene regeling in VLAREM II op te nemen met betrekking tot een langdurige stillegging van de werf. Dit zal steeds een geval tot geval benadering vergen (in toepassing van artikel 4.1.3.2 van VLAREM II). Elke situatie is immers uniek en vraagt een eigen aanpak om de stabiliteit van de constructie, het vermijden van opdrijven van de vloerplaat en de planning van de werf te vrijwaren. Bij een langdurige stillegging van de werf door onvoorziene omstandigheden (vb. een faillissement van een aannemer) wordt een plan van aanpak gevraagd, om de impact op de omgeving minimaal te houden. De deskundige moet iemand met kennis van zake zijn, dit kan vb. het bemalingsbedrijf zijn, of een studiebureau, en het doel moet zijn om de bemaling dusdanig aan te passen dat de effecten op de omgeving maximaal gemilderd worden, zonder de veiligheid en stabiliteit van de werf in het gedrang te brengen.

6. In artikel 5.53.6.1.3.6. wordt vanuit het voorzorgsprincipe in een aantal situaties verplicht om een controlestaalname te doen van het bemalingswater. Het gaat hier dan met name over situaties waar er wordt verwacht dat het bemalingswater potentieel verontreinigd is. Voor de te analyseren parameters bij locaties gelinkt aan decretale bodemonderzoeken, aan risicogronden en aan schadegevallen wordt gelinkt naar het SAP-pakket zoals opgenomen in bijlage 3 van de Standaardprocedure voor Oriënterend Bodemonderzoek (OVAM, 1/4/2023). Voor locaties waarvoor gebruiksbeperkingen door de overheid werden afgekondigd omwille van de vermoedelijke of aangetoonde aanwezigheid van verontreinigende stoffen, zoals bv. PFAS, moeten de betreffende verontreinigende stoffen geanalyseerd worden. Dit kan aangevuld worden met parameters waarvan op basis van het vooronderzoek een analyse nuttig wordt geacht.
   Het monster mag een mengstaal zijn van de verschillende strengen die tegelijkertijd op een werkende pomp zijn aangesloten.

   Belangrijk om op te merken is dat bij de aanvraag voor een omgevingsvergunning of melding de exploitant reeds de effecten van de bemaling op de omgeving moet onderzoeken. Dit houdt onder andere in dat het effect van de bemaling op de gekende bodemverontreinigingen binnen de invloedstraal beschreven moet worden (zie addendum R53, zoals terug te vinden op https://omgevingsloket.be/addendabibliotheek), en dit voor het geheel van de bemaling (ook als deze dus bv. langsheen een lijntraject wordt uitgevoerd). Ook indien uit dit onderzoek blijkt dat in het te lozen bemalingswater voor bepaalde parameters de grenswaarden overschreden zullen worden, wordt het effect hiervan

beschreven in de aanvraag of melding. Bij de beoordeling zal de bevoegde overheid dit mee in overweging nemen en desgevallend (vanuit het voorzorgsbeginsel of het beginsel van preventief handelen) bijzondere milieuvoorwaarden opleggen of de vergunning weigeren (zie hiervoor de beoordelingscriteria in artikel 5.3.1 van het Decreet Algemene bepalingen milieubeleid). De hier voorgestelde bemonstering en analyse is dus een staalname ter controle, ter bevestiging van het onderzoek voorafgaand aan het indienen van de aanvraag of de melding, en de beslissing van de bevoegde overheid, en dus een exponent van een zorgvuldige exploitatie.

Deze staalname van het bemalingswater is niet vereist als binnen een periode van maximaal 3 jaar voor de start van de aanleg van de bemaling representatieve peilbuizen bemonsterd zijn op de werkwijze zoals vastgelegd in het wateranalysecompendium (dat erkende laboratoria verplicht moeten volgen). Er wordt geopteerd voor een termijn van max. 3 jaar gelet op de doorlooptijd van een vergunningsaanvraag én een aanbesteding.

Er wordt verduidelijkt wat representatieve peilbuizen zijn.

Er wordt eveneens in de mogelijkheid tot bijstelling van dit artikel voorzien, vb. indien op basis van een oriënterend bodemonderzoek blijkt dat er in de bodem waar de bemaling zal plaatsvinden geen verontreiniging van het grondwater aanwezig is. Deze toelichting komt tegemoet aan het advies van de Raad van State van 4 januari 2024.

ARTIKEL 25

Een nieuwe onderafdeling 5.53.6.1/1, die bestaat uit artikel 5.53.6.1/1.1 tot en met 5.53.6.1/1.4, wordt ingevoegd.

1. In artikel 5.53.6.1/1.1 wordt het toepassingsgebied van deze onderafdeling bepaald op de bemalingen die noodzakelijk zijn om het gebruik of de exploitatie van gebouwen of terreinen mogelijk te maken of te houden, of voor onderhoudswerken uit te voeren aan deze gebouwen of op het terrein aanwezige constructies.

2. In artikel 5.53.6.1/1.2 wordt met de eerste en tweede paragraaf ook de verplichting ingevoerd voor permanente bemalingen om deze peilgestuurd uit te voeren. Ook al lijkt het niet meer dan logisch om het grondwaterpeil niet meer te verlagen dan noodzakelijk, toch blijkt dit in de praktijk nog niet veel te worden toegepast. Door toepassen van peilgestuurde bemaling wordt in één of meerdere referentiepeilputten of in de pompput of in een verzamelput een referentiepeil bepaald dat overeenkomt met de gewenste verlaging ter hoogte van de constructie. Indien dit referentiepeil wordt overschreden slaan de bemalingspompen aan, anders niet. Dit betekent dus ook een energetische kostenbesparing. Voor vergunningsplichtige bemalingen die niet werken via een verzamelput moet er ook minimaal 1 peilput worden aangelegd voor de opvolging van het grondwaterpeil. Door deze verplichting als sectorale voorwaarde te verankeren en hier tevens een korte overgangsfase voor te voorzien, wordt de sector aangezet om zich hieraan aan te passen en dit in de toekomstige projecten te voorzien.

   De huidige paragraaf 2 van artikel 5.53.6.1.2 wordt niet hernomen. Het Grondwettelijk Hof erkende meermaals het algemene rechtsbeginsel "dat de gestrengheid van de wet in geval van overmacht kan worden gemilderd". De uitdrukkelijke bevestiging van dit beginsel voor mijnverzakkingsgebieden weegt niet op tegen de indruk die hiermee wordt gewekt dat andere overmachtssituaties bij mijnverzakkingsgebieden of overstromingsgevaar in andere gevallen niet als overmacht kan worden gekwalificeerd (cfr. advies van de Raad van State van 4 januari 2024).

3. In artikel 5.53.6.1/1.3 wordt voor permanente bemalingen ook de bemalingscascade ingevoerd. De focus bij dit type bemalingen ligt nog veel meer op voorkomen dat er water moet opgepompt worden. Hiertoe moeten alle mogelijk haalbare technische maatregelen genomen worden. Voor reeds vergunde of voor reeds aangelegde constructies (bv. vrijgestelde stedenbouwkundige handelingen) is dit vaak niet meer mogelijk zonder grote ingrepen, waardoor er ook kan aangetoond worden dat door de specifieke aard van de aanpassing aan de constructieve elementen er geen maatregelen mogelijk zijn. Daarom wordt hiervoor een uitzondering voorzien. Logischerwijs geldt dit ook niet voor mijnverzakkingsgebieden waar de verlaging van het grondwaterpeil in de omgeving de doelstelling is. Enkel voor hetgeen niet voorkomen kan worden, geldt de klassieke cascade met prioritair terug in de grond brengen onder dezelfde voorwaarden wat betreft het normenkader als deze voorzien in bij de bemalingen voor uitvoeren van bouwwerken (art. 24), gevolgd door hergebruik als het niet potentieel verontreinigd is, dan pas lozen in een oppervlaktewater en enkel als het echt niet anders kan lozing in de riolering. Naar analogie met bemalingswater bij het uitvoeren van werken wordt voorzien dat van de generieke kwaliteitskaders voor zowel terug in de ondergrond brengen als hergebruik kan afgeweken worden mits grondige motivatie. Omdat er geen overgangstermijn van toepassing is bij het wijzigen van een norm na de inwerkingtreding, wordt een overgangstermijn voorzien van 18 maanden na publicatie van de nieuwe waarden in het Belgisch Staatsblad, en dit voor reeds vergunde of geakteerde IIOA en voor IIOA waarvoor de vergunningsaanvraag of melding werd ingediend.

4. In artikel 5.53.6.1/1.4 wordt bepaald dat het debiet van elke stap van de cascade apart moet kunnen bepaald worden. Standaard gebeurt dit met een debietmeter maar in gemotiveerde gevallen kunnen andere methodes (bv. meetgoot) ook toegestaan worden. Het betreft verder een verduidelijking dat een ontluchtingssysteem (onder de vorm van een bak of snelontluchter) geen aftappunt is. Hieraan worden voorwaarden gekoppeld, die hun oorsprong vinden in de Code van goede praktijk voor installatie, onderhoud en controle van debietmeters voor grondwater (VITO, 2019).

ARTIKEL 26

Een nieuwe onderafdeling 5.53.6.1/2, die bestaat uit artikel 5.53.6.1/2.1 tot en met 5.53.6.1/2.4, wordt ingevoegd.

1. In artikel 5.53.6.1/2.1 wordt het toepassingsgebied van deze onderafdeling bepaald op draineringen om het gebruik of de exploitatie van gronden of terreinen mogelijk te maken of te houden, met inbegrip van herinfiltratie en lozing van drainagewater. Subrubriek 53.3 wordt overeenkomstig aangepast in bijlage 1 bij dit besluit (*infra*)

2. In artikel 5.53.6.1/2.2 wordt een verplichting ingevoerd om drainages, aangelegd na 30 juni 2025, uit te rusten met een mogelijkheid tot sturing van de installatie. Drainering worden momenteel nog niet standaard op die wijze aangelegd. Hierdoor kan ook grond- en bodemwater afgevoerd worden op momenten dat het niet strikt noodzakelijk is. Met de nieuwe voorwaarden voor draineringen, aangelegd na 30 juni 2025, wordt het voorzien van een sturing verplicht en moeten draineringen stopgezet kunnen worden, tenzij de indiener via een verzoek tot afwijking aantoont dat peilgestuurde drainage voor de betrokken percelen geen relevante extra voeding van het grondwater zal creëren.
   Om de administratieve last voor exploitanten en vergunningverlenende overheden te beperken wordt voorzien dat de minister binnen de 6 maanden na inwerkingtreding van deze sectorale voorwaarde (zie slotbepaling) een kaart publiceert met gebieden waarbinnen de kansen en meerwaarde van peilsturing generiek als reëel kunnen worden ingeschat. De criteria zoals hellingsgraad en doorlatendheid zullen hier in belangrijke mate sturend zijn. De kennis en inzichten op vlak van peilsturing van drainages die wordt opgedaan in verschillende lopende projecten (bv: VLAIO-project

‘Op peil’, VMM-project ‘Potenties om zoetwaterbeschikbaarheid in het Kust-en Poldersysteem te verbeteren’) zal bij de opmaak van deze kaart worden meegenomen. Binnen deze gebieden geldt generiek de verplichting tot het peilgestuurd zijn van drainering.
In gebieden die hier onder vallen, blijft de mogelijkheid tot afwijking wel noodzakelijk op basis van de lokale omstandigheden, zoals hierboven toegelicht, die zorgen dat peilsturing geen meerwaarde heeft. Dit kan bv. door de sturing van peilen in grachten of waterlopen waardoor ingrepen op het perceel zelf geen relevante extra voeding van het grondwater meer zal creëren.
De exploitatie moet ook gericht zijn op enkel de strikt noodzakelijke drainering in kader van het gebruik van de grond of het terrein. De drainering mag dus enkel geëxploiteerd worden in periodes waarbinnen dit essentieel is en mag niet lager ingesteld staan dan het peil dat vereist is om het gebruik van de grond of het terrein mogelijk te maken.

3. In artikel 5.53.6.1/2.3 wordt een uitzondering ingeschreven op de verplichting tot debietmeting voor draineringen, aangezien dergelijke meting niet is uit te voeren met de debietmeters zoals voorzien in de Code van goede praktijk voor installatie, onderhoud en controle van debietmeters voor grondwater (VITO, 2019).

ARTIKEL 27

De wijziging aan artikel 5.53.6.2.1. zorgt dat de verplichting tot onderhoud en nazicht elke 5 jaar voor in de 2de klasse ingedeelde systemen ook van toepassing wordt voor de activiteiten die ten gevolge van de rubriekswijziging aanvullend klasse 2 of 3 geworden zijn.

ARTIKEL 28

Thermische energieopslag in watervoerende lagen wordt meestal bij nieuwe projecten voorzien, vaak in combinatie met de aanleg van wadi’s. Tot nog toe wordt voor de spui meestal voor de gemakkelijkheidsoplossing gekozen, nl. lozen in de openbare riolering. Via deze wijziging wordt aangegeven dat geen aparte vergunning vereist is voor infiltratie in de freatische watervoerende laag. Dit geldt enkel voor het spuiwater dat niet afkomstig is van de chemische regeneratie van de putten. In het spuiwater van een KWO zal er bij mechanische regeneratie (wat de standaard werkwijze is, ook toegepast bij regulier onderhoud) enkel een opconcentratie zijn van mineralen die van nature voorkomen in het grondwater. Bij chemische regeneratie kunnen er toeslagstoffen in het spuiwater aanwezig zijn, waardoor herinfiltratie niet wenselijk is. De bepaling werd naar aanleiding van het advies van de Raad van State van 4 januari 2024 aangepast.

ARTIKEL 29

Via deze wijziging wordt een bijkomende bescherming voorzien naar het grondwater. Door te werken met dubbelwandige warmtewisselaars bij toekomstige systemen wordt afgedwongen dat er geen contaminatie van het grondwater kan plaatsvinden door het gebouwwater. Bij dergelijk systeem is er immers een fysieke scheiding tussen beide systemen. De bestaande enkelwandige systemen kunnen behouden blijven tot op het moment dat deze vervangen moeten worden. Hierbij wordt dit risico ondervangen door het systeem in overdruk te houden t.o.v. het gebouwsysteem, maar een dergelijk systeem biedt minder garantie.
Voor in de 1ste klasse ingedeelde systemen was er een verplichting tot bijhouden van de drukmetingen en de in werkingtreding van de beveiliging. Ten gevolge van de rubriekswijziging wordt dit artikel gewijzigd zodat hetzelfde principe van toepassing blijft bij de nieuwe rubrieksnummers.

ARTIKEL 30

Via deze wijziging aan artikel 5.53.6.2.5. wordt een nieuwe paragraaf ingevoerd in verband met de aanleg van peilputten. Aangezien systemen voor thermische energieopslag in

watervoerende lagen door de aanpassing van rubriek 53.6 pas bij onttrokken debieten van meer dan 100.000m³/j in de eerste klasse ingedeeld zijn, wordt vanaf die debietsgrens pas het aanleggen van peilputten verplicht. Voor de aantallen wordt het huidige systeem dat geldt bij winningen uit afgesloten watervoerende lagen de regel. De locatie van de peilputten moet zo bepaald worden dat minstens in 1 van de peilputten de thermische interferentie van het geothermiesysteem door meting kan opgevolgd worden. Dit is immers een indicator van de performantie van het systeem. Bij meerdere peilputten mag de locatie van andere peilputten ofwel in functie van de thermische interferentie ofwel in functie van de afpompingskegel gekozen worden. Voor reeds vergunde systemen worden peilputten enkel gelokaliseerd in functie van de afpompingskegel ook aanvaard.
De bestaande bepalingen van dit artikel worden hernomen als paragraaf 2. Hierin wordt in overeenstemming met de bepalingen in art. 5.53.4.5, §2 die gelden voor andere grondwaterwinningen de analysefrequentie terug gebracht tot 1 keer per jaar. Met deze vermindering van de analyselast wordt de transitie in de energievoorziening ondersteund.

ARTIKEL 31

Deze wijziging aan artikel 5.53.6.2.6. is gevolg van de rubriekswijzigingen die aan de rubriek 53.6 worden doorgevoerd. De voor de in de 1ste klasse ingedeelde systemen verplichting tot analyse wordt aangepast aan de nieuwe rubrieksnummers ten gevolge van deze rubriekswijziging.

ARTIKEL 32

Via de wijzigingen aan artikel 5.53.6.2.7 worden wijzigingen ingevoerd op de specifieke voorschriften voor grondwaterwinningen voor thermische energieopslag in watervoerende lagen met inbegrip van terugpompingen. Thermische energieopslag in watervoerende lagen wordt meestal bij nieuwe projecten voorzien, vaak in combinatie met de aanleg van wadi's. Tot nog toe wordt voor de spui meestal voor de gemakkelijkheidsoplossing gekozen, nl. lozen in de openbare riolering. Door deze bijkomende bepaling wordt een stimulans ingebouwd om het spuiwater dat niet afkomstig is van de chemische regeneratie van de putten, maximaal terug in de grond te brengen of, indien dit niet mogelijk is, nuttig te gebruiken. De mogelijkheid tot lozen in riolering wordt open gehouden indien er geen andere oplossing is. Dergelijke lozingen worden uitgezonderd bij rubriek 3 en via deze sectorale voorwaarden wordt de prioritering terug in de ondergrond brengen / hergebruik / lozing in oppervlaktewater / lozing in riolering ook hier ingevoerd.

ARTIKEL 33

Met dit artikel wordt de voorwaarde rond maximale injectietemperatuur voor retour bij geothermische systemen in watervoerende lagen. Bij diepe geothermiesystemen is de natuurlijke temperatuur van het grondwater veel hoger dan 25°C. Daarom wordt de temperatuursgrens van max. 25°C niet meer opgelegd voor dergelijke systemen. Bij de ondiepe geothermiesystemen wordt een afwijkmogelijkheid voorzien. Op die manier kan afgeweken worden wanneer ook daar van nature al hogere temperaturen vastgesteld worden.
Er wordt bijkomend een temperatuursmeting in de peilputten bij de grotere systemen (klasse 1) verplicht waarmee de thermische interferentie kan opgevolgd worden.

ARTIKEL 34

Met dit artikel wordt een wijziging doorgevoerd aan de specifieke voorschriften voor de grondwaterwinningen voor de openbare watervoorziening. Om op het ogenblik van het verstrijken van de geldigheidsperiode van 20 jaar van een omgevingsvergunning voor onbepaalde duur over voldoende gegevens te beschikken om een evaluatie te kunnen doen van de winning, is het aangewezen dat de 5-jaarlijkse evaluatie zoals verplicht volgens art 5.53.6.3.2 van titel II van het VLAREM uiterlijk 2 jaar voor het verstrijken van de geldigheidsperiode van 20 jaar gebundeld wordt tot een evaluatie van de volledige periode en dat de hydrogeologische studie op hetzelfde ogenblik geüpdatet wordt. Dit wordt in de

huidige werkwijze bij grondwaterwinningen voor openbare watervoorzieningen in de bijzondere voorwaarden opgenomen. Met voorliggend voorstel wordt beoogd dit sectoraal vast te leggen.

De rapporten worden overgemaakt aan de instanties die ook al in de huidige regeling de 5-jaarlijkse rapporten ontvangen. Indien ANB bij een niet afgesloten winning ook aangeduid is als adviesinstantie worden de rapporten ook aan hen overgemaakt. Een niet afgesloten watervoerende laag is gedefinieerd in art 2 van het grondwaterdecreet.

ARTIKEL 35

Het herboren van winningsputten is volgens art 5.53.2.3 toegestaan op een afstand van minder dan 10m van de te vervangen grondwaterwinningsput. Dit artikel is opgenomen onder de hoofding 5.53.2 "Algemene voorwaarden" van hoofdstuk 5.53 "Winning van grondwater" en is dus van toepassing op grondwaterwinningen die onder het toepassingsgebied van hoofdstuk 5.53 vallen. Voor drinkwaterwinningen zijn er -binnen hoofdstuk 5.53- specifieke voorschriften opgenomen in de onderafdeling "Grondwaterwinningen voor de openbare watervoorziening". In deze specifieke voorschriften is een artikel opgenomen dat, in afwijking van artikel 5.53.2.3, herboren van grondwaterwinningsputten en het boren van reservegrondwaterwinningsputten toelaat binnen een afgebakend waterwingebied. Niet elke drinkwaterwinning beschikt echter over een afgebakend waterwingebied. Voor sommige drinkwaterwinningen is er enkel een beschermingszone type I afgebakend en geen waterwingebied. In deze zone gelden dezelfde beperkingen als in waterwingebied. Daarom wordt de ligging binnen een beschermingszone type I toegevoegd. Voor gevallen waarbij er noch een waterwingebied, noch een beschermingszone type I afgebakend is moet het mogelijk zijn om gebruik te maken van de afwijkingsmogelijkheid van artikel 5.53.2.3 waarbij men dan de put mag boren binnen een afstand van max. 10 m. Het is immers onlogisch dat een exploitant van een grondwaterwinningsput voor een ander doeleinde, wél van deze afwijking gebruik kan maken, terwijl een exploitant van een drinkwaterwinningsput zonder afgebakend waterwingebied, en bij strikte lezing van artikel 5.53.6.3.3, een vergunningsprocedure moet doorlopen. Vanuit het oogpunt van de bescherming van de grondwatervoorraden en het leefmilieu, heeft dit immers geen meerwaarde. Om de wetgeving hierover sluitend te maken, wordt daarom artikel 5.53.6.3.3 aangepast, zodat ook de afstand van 10 m kan gelden als criterium, wanneer er geen afgebakend waterwingebied of beschermingszone type I is.

ARTIKEL 36

Een nieuwe onderafdeling 5.53.6.5, die bestaat uit artikel 5.53.6.5.1 tot en met 5.53.6.5.3, wordt ingevoegd voor proefpompingen en proefbemalingen. Hiermee kunnen specifieke sectorale voorwaarden uitgeschreven worden, gekoppeld aan activiteiten die ingedeeld zijn in de rubriek 53.1.

1. Het toepassingsgebied wordt opgenomen in artikel 5.53.6.5.1.

2. De voorwaarden omschrijven welke gegevens minimaal verzameld moeten worden. Omdat deze gegevens ook gebruikt kunnen worden voor andere projecten in de omgeving, wordt gevraagd de gegevens in rapportvorm aan de overheid over te maken, zodat deze digitaal beschikbaar kunnen gesteld worden. Het delen van deze gegevens betekent tijdswinst, en is kostenbesparend voor de exploitanten/studiebureaus, en is ook een milieuwinst omdat ook bij een proefpomping aanzienlijke debieten opgepompt kunnen worden.
   Aansluitend worden in paragraaf 3 de voorwaarden van de bemalingscascade hernomen, in lijn met andere grondwateronttrekkingen.

3. Voor proefbemalingen wordt een bijkomende specifieke sectorale voorwaarde opgenomen. In artikel 5.53.6.5.3, §2, wordt opgelegd dat tijdens de proefbemaling geen uitgravingen onder het natuurlijk grondwaterpeil uitgevoerd mag worden. Door

deze voorwaarde wordt vermeden dat men misbruik maakt van de aanleg van een proefbemaling (die gemeld kan worden aangezien het een klasse 3-inrichting is) om reeds te starten met het bouwproject, en de hieraan gekoppelde uitgraving met bemaling. Proefbemalingen dienen immers om de geohydrologische karakteristieken van de ondergrond te bepalen, waarna deze gegevens in de bemalingsstudie gebruikt kunnen worden. Het is deze bemalingsstudie die uiteindelijk bij de melding of aanvraag voor de eigenlijke bemaling voor het bouwproject gevoegd moet worden.

ARTIKEL 37

Een nieuwe onderafdeling 5.53.6.6, die bestaat uit artikel 5.53.6.6.1, wordt ingevoegd. Dit artikel bevat de sectorale verplichting dat voor huishoudelijke doeleinden het grondwatergebruik beperkt is tot maximaal 30m³ per jaar en per gedomicilieerde

Grondwaterwinningen voor huishoudelijke toepassingen zijn vrijgesteld van indeling tot 150 m³ per jaar (zie wijzigingen aan rubriek 53.). Indien voor huishoudelijke toepassingen een groter gebruik gewenst is, kan men tot en met een debiet van 5.000 m³ per jaar, en op voorwaarde dat alle putten een diepte hebben die kleiner is dan of gelijk is aan het locatiespecifieke dieptecriterium, zoals weergegeven op de kaart in bijlage 2ter van dit besluit, een melding indienen. In toepassing van artikel 111 van het omgevingsvergunningsdecreet is het gevraagde debiet geen weigeringsgrond bij een loutere aktename. Voor alle andere grondwaterwinningen voor huishoudelijke toepassingen, is een vergunningsaanvraag nodig. Om een rationeel en duurzaam gebruik van grondwater ook voor huishoudelijke toepassingen te stimuleren, zowel in geval van een melding als van een vergunning, wordt er via de sectorale voorwaarden vastgelegd dat het debiet dat voor huishoudelijke toepassingen gebruikt mag worden, wordt beperkt tot 30 m³ per jaar en per gedomicilieerde. In het kader van de regeling voor gedeeld verblijf, kunnen kinderen van gescheiden of uit elkaar gegane ouders tijdelijk verblijven bij de ouder op een ander adres dan de hoofdverblijfplaats. Dit gedeeld verblijf kan worden geregistreerd in het bevolkingsregister. Bij dergelijke registratie mag voor deze persoon 15 m³ per jaar in het toegestane debiet verrekend worden, omdat wordt uitgegaan van een verblijf gedurende 50% van de tijd. Als voor een huishouden een hoger debiet noodzakelijk is, zal hiervoor een bijstelling van de voorwaarde moeten gevraagd worden, met een motivatie waarom dit bijkomend debiet noodzakelijk is. De bijstelling van een milieuvoorwaarde kan zowel in de procedure van een melding en van een aanvraag, als via een aparte procedure tot bijstelling van de voorwaarde.

De gemiddelde behoefte aan water van hoogwaardige kwaliteit per persoon zijn reeds opgenomen in de verbruikscijfers uit het addendum R9 van het omgevingsloket, en bedraagt 30 m³ per jaar.

Waterverbruikscijfers in sectorale voorwaarden zijn reeds opgenomen in titel II van VLAREM, vb. in artikel 5.15.0.9 voor wat betreft automatische carwashinstallaties.

Grondwaterwinningen, die overeenkomstig rubriek 53.8 van de indelingslijst in klasse 1 of 2 zouden zijn ingedeeld, mogen niet worden aangelegd in ruimtelijk kwetsbare gebieden (zie definitie VCRO) in functie van activiteiten die niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften. Bij de vergunningverlening van een dergelijke grondwaterwinning wordt het geheel van de exploitatie (en niet enkel het bronperceel) meegenomen, zoals voorzien in de beoordelingscriteria van art. 5.3.1, 2°, b) van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

Bij controles van grondwaterwinningen is de meest frequente vaststelling deze dat deze gebrekkig worden onderhouden. Dit kan ernstige gevolgen hebben voor de regionale grondwaterkwantiteit en -kwaliteit en het correcte beheer van de inrichting. Een periodiek toezicht door een erkend boorbedrijf van de vergunningsplichtige grondwaterwinningen kan, naar analogie met het verplichte onderhoud op de geothermische installaties binnen rubriek 53.6 en 55, of periodieke keuring van stookolietanks, veel van deze tekortkomingen veel

ruimer en sneller remediëren die anders maar worden ondervangen als reactie op een controle door een handhaver. De controles door de handhavers kunnen zich hierdoor concentreren op andere aspecten binnen het thema aangezien dat aspect dan deels wordt uitbesteed aan een deskundige externe partij.
Dit onderhoud is niet van toepassing op grondwaterwinningen die niet door een erkend boorbedrijf worden aangelegd zoals bv. gegraven vijvers en evenmin voor in de derde klasse ingedeelde grondwaterwinningen. Deze laatste zijn freatische grondwaterwinningen met een beperkt debiet. De focus wordt bij de controle gelegd op de gespannen grondwaterwinningen en de grotere installaties.

ARTIKEL 38

In art 5.54.2 §1 wordt verduidelijkt dat een peilbuizennetwerk enkel sectoraal verplicht is bij kunstmatig aanvullen bij aanvulvolumes van meer dan 30.000m³/j. Kleinere debieten zijn immers een beperkte aanvulling waarbij wijzigingen in peil beperkt zijn en peilmetingen beperkte of geen meerwaarde hebben. Indien relevant kunnen ze via bijzondere voorwaarden nog opgelegd worden. Er wordt de mogelijkheid gegeven om van de verplichting tot aanleg van een peilmeetnet af te wijken via de omgevingsvergunningsaanvraag. Voor beperkte aanvullingen in de onverzadigde zone moet deze mogelijkheid bestaan, mits motivatie.

Er wordt een §3 aan artikel 5.54.2 toegevoegd waarin gesteld wordt dat geen wateroverlast voor derden mag worden veroorzaakt door het kunstmatig aanvullen van grondwater, naar analogie met de bepalingen voor infiltratie en retour van bemalingswater.

ARTIKEL 39

Met de wijzigingen aan artikel 5.54.3 §1 wordt de frequentie, waarmee de peilen minimaal opgevolgd moeten worden, verminderd. Een peilopvolging gedurende minstens 6 maanden voor opstart van de installatie verlengt de termijn tot opstart en is daarom niet generiek wenselijk. Bij kleine aanvulvolumes (30.000 m³ per jaar of minder) wordt de generieke wekelijkse of maandelijkse peilopvolging geschrapt. In de gevallen waar dergelijke opvolging wenselijk is omwille van specifieke omstandigheden kan het opgenomen worden in bijzondere voorwaarden. Verschillende aanvullingen zullen slechts in bepaalde periodes actief zijn (bv. enkel in de wintermaanden). Daarom wordt voorzien dat er minstens één peilmeting moet gebeuren in de maand nadat de aanvulling gestopt is en een nieuwe referentiemeting net voor heropstart. In de tussenperiode moeten er geen peilmetingen gebeuren.

Met artikel 5.54.3 §1/1 wordt ook een minimale monitoring van de waterkwaliteit van het aangevulde grondwater opgenomen in de sectorale voorwaarden. Van de frequentie en de te analyseren stoffenlijst kan afgeweken worden, bv. indien het risico om bepaalde stoffen aan te treffen klein is.

De paragraaf 4 uit artikel 5.54.3 §4 wordt geschrapt. Dit is met deze wijziging geïntegreerd in paragraaf 1 van hetzelfde artikel.

ARTIKEL 40

In de huidige versie van art 5.54.4 §1 is er geen afwijkmogelijkheid voorzien van de milieukwaliteitsnormen van grondwater voor het aanvulwater. Een dergelijke afwijking kan waardevol zijn in situaties waarbij uit een lokale risico inschatting blijkt dat het niet respecteren van het generieke normenkader geen achteruitgang van de toestand van het grondwaterlichaam veroorzaakt. De uitgangsprincipes van de Europese kaderrichtlijn water dienen te worden gerespecteerd bij het benutten van de afwijkingsmogelijkheid. Dit kan wenselijk zijn, bv. waar het ontvangende water ook al een afwijkende samenstelling heeft. Dit wordt voorzien, samen met een verruiming van het normenkader voor stoffen waarvoor er vandaag geen milieukwaliteitsnorm gedefinieerd is. In eerste instantie worden enkel de milieukwaliteitsnormen grondwater voor ongewenste en toxische stoffen meegenomen.

Voor microbiologische parameters moet het normenkader niet gevolgd worden bij het aanvullen. Het betreft hier organismen die algemeen voorkomen in freatisch grondwater. Van de stoffen bij de milieukwaliteitsnormen grondwater opgesomd onder "A. Fysisch-chemische parameters" worden voor bepaalde stoffen zoals geleidbaarheid, chloride, temperatuur en pH aangepaste criteria voorzien, andere met beperkte milieueffecten worden niet weerhouden in het normenkader of beperkt door andere stoffen te normeren. Verzilt water wordt gekenmerkt door een hogere concentratie aan chloriden en door een hogere geleidbaarheid. De elektrische geleidbaarheid en het chloridegehalte, beide indicaties voor de verziltingsgraad, worden afzonderlijk genormeerd. Het principe dat hier gehanteerd wordt is dat brak of zout water niet mag gebruikt worden voor aanvulling van zoeter water. Door de geleidbaarheid te normeren zijn andere stoffen die van nature voorkomen in verzilt grondwater zoals natrium, kalium en sulfaat eveneens beperkt. Kalium en sulfaat kunnen ook van antropogene oorsprong zijn en als meststof in water terecht komen. Kalium wordt ook in het Besluit van de Vlaamse Regering over de kwaliteit, kwantiteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie (VR 20/1/2023), niet gebruikt om de kwaliteit voor menselijke consumptie te beoordelen maar vormt enkel een "aanvullende parameter". De milieutechnische effecten van het inbrengen van stoffen die als meststof uitgespreid worden, is reeds ondervangen via wettelijke bepalingen in andere decreten zoals het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan evenals in het Waterwetboek. Het verspreiden van meststoffen wordt geregeld in het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Calcium en magnesium zijn parameters die ook in het Besluit van de Vlaamse Regering over de kwaliteit, kwantiteit en levering van water bestemd voor menselijke consumptie (VR 20/1/2023), niet gebruikt worden om de kwaliteit voor menselijke consumptie te beoordelen maar enkel "aanvullende parameters" vormen. Ze zijn bepalend voor de hardheid van het water. Stoffen die vanuit gezondheidskundig oogpunt niet meegenomen worden om drinkbaarheid van water te beoordelen worden geacht dat ze in het water mogen aanwezig zijn dat gebruikt wordt voor het kunstmatig aanvullen. Een gelijkaardig principe als voor de geleidbaarheid wordt gehanteerd voor de temperatuur: water met een temperatuur boven 25°C mag enkel gebruikt worden voor aanvulling als de temperatuur van het ontvangende grondwater even hoog of hoger is. Bij pH wordt de bovengrens vastgelegd op 9 pH eenheden naar analogie met de bovengrens voor water bestemd voor menselijke consumptie. Voor de ondergrens geldt de grondwaterkwaliteitsnorm. Het toetsingskader wordt uitgebreid met de richtwaarden voor grondwater zoals vastgesteld in bijlage II van het VLAREBO. Aluminium komt alleen in zeer lage concentraties voor door de zeer geringe oplosbaarheid bij neutrale pH. Door de aanvaarde pH range te beperken is de aluminiumconcentratie eveneens beperkt. Sulfaat kan ook zijn oorsprong vinden in pyrietoxidatie en gaat dan gepaard met vrijstelling van zware metalen zoals arseen, nikkel en zink en een verlaagde pH. Door de normering van deze laatste stoffen is een voldoende beschermingsniveau gegarandeerd.

Indien er voor gevaarlijke stoffen geen milieukwaliteitsnorm voor grondwater vastgesteld is en er ook in het VLAREBO geen richtwaarde voor is vastgesteld, geldt dat de rapportagegrens in grondwater zoals vastgesteld in de wateranalysecompendia, opgesteld door VITO, als richtwaarde.
Omdat er geen overgangstermijn van toepassing is bij het wijzigen van een norm na de inwerkingtreding, wordt een overgangstermijn voorzien van 18 maanden na publicatie van de nieuwe waarden, en dit voor reeds vergunde of geakteerde IIOA en voor IIOA waarvoor de vergunningsaanvraag of melding werd ingediend.

In art. 5.54.4 §2 worden de woorden "kunstmatig aan te vullen water" vervangen door "water dat in de ondergrond wordt ingebracht" om de onduidelijkheid over wat hiermee bedoeld wordt weg te werken.
Onder punt 1 wordt de toegelaten erkenning van het laboratorium, voor wat betreft het deeldomein, gewijzigd en ruimer geformuleerd, zodat naar gelang het type water dat gebruikt wordt voor de kunstmatige aanvulling, de gepaste erkenning benut wordt.
Onder punt 3 worden de voorafgaandelijk te analyseren parameters aangepast in functie van het aangepaste toetsingskader en bevat onder andere de stoffen uit het standaard analysepakket op grondwater bij bodemonderzoeken. Op basis van dit uitgebreid

analysepakket voor opstart, kan dan een analysepakket worden opgelegd in toepassing van het nieuwe artikel 5.54.5, §1.

Onder pesticiden worden zowel gewasbeschermingsmiddelen als biociden en hun relevante metabolieten, degradatie- en afbraakproducten verstaan. Voor de individuele pesticiden wordt verduidelijkt dat het met inbegrip is van de relevante metabolieten. De Federale Overheidsdienst (FOD) Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu bepaalt of metabolieten relevant zijn op basis van de richtlijnen van de Europese Commissie voor drinkwater uitgewerkt in het document SANCO/221/2000-rev.10. De lijst wordt gepubliceerd op de website van VMM.

Doorheen de tijd zijn een groot aantal verschillende individuele pesticiden op de markt geweest, ook nu nog. Het is niet haalbaar om deze allemaal te gaan analyseren. Daarom wordt de focus gelegd op die stoffen die naar alle waarschijnlijkheid kunnen voorkomen, rekening houdend met de bron en gebruikmakend van een risico gebaseerde strategie voor de opvolging van pesticiden in drinkwater.

ARTIKEL 41

In art. 5.54.5 §1 worden de woorden “kunstmatig aan te vullen water” vervangen door “water dat in de ondergrond wordt ingebracht” om de onduidelijkheid over wat hiermee bedoeld wordt weg te werken.
Uit de voorafgaandelijke analyse zal blijken welke parameters een risico vormen. Daarom wordt mogelijk gemaakt dat een gevalspecifiek pakket van te analyseren parameters met eventueel een afwijkende frequentie kan opgelegd worden in plaats van het generieke. De voorafgaandelijk te analyseren parameters vastgesteld in art. 5.54.4 §2 zijn omwille van de uitbreiding van het toetsingskader ook verruimd en bevat onder andere de stoffen uit het standaard analysepakket op grondwater bij bodemonderzoeken. Voor al deze parameters met uitzondering van de anionen (b) en kationen (c) is er een toetsingskader vastgesteld. Voor de opvolging van de kwaliteit van het water dat in de ondergrond wordt ingebracht wanneer de kunstmatige aanvulling operationeel is (art. 5.54.5 §1), is jaarlijks een volledige analyse van alle parameters uit het vooronderzoek vereist en driemaandelijks op pH, geleidbaarheid en temperatuur aangevuld met de stoffen waarvoor er een toetsingswaarde is vastgelegd en die in de voorafgaandelijke jaarlijkse analyse in meer dan 50% van de toetsingswaarde werden aangetroffen. Van de te analyseren stoffenlijst zowel de jaarlijkse als de driemaandelijkse, kan afgeweken worden, bv. indien het risico om bepaalde stoffen aan te treffen klein is.

In artikel 5.54.5 worden de paragrafen 2 en 3 geschrapt. Deze verplichtingen zijn nu opgenomen in artikel 5.54.3. De registratie van de gegevens in §2 van dat artikel verwijst ook naar de gegevens van artikel 5.54.5, §2 en in §3 zit via die verwijzing ook de rapportering vervat.

ARTIKEL 42

Met deze aanpassing wordt verduidelijkt welke werken minstens door een erkend boorbedrijf moeten uitgevoerd worden. Dit zijn naast de boring de ingrepen waarbij er wijzigingen aan de constructieve elementen uitgevoerd worden.

ARTIKEL 43

In art. 5.55.2.7. §2. (en ook art. 6.9.1.3. §2.) wordt momenteel verwezen naar twee stoffen die als antivriesmiddel kunnen gebruikt worden (bietenderivaat en monopropyleenglycol). Om sneller in te kunnen spelen op veranderingen, om stoffen die minder milieuschadelijk zijn toe te staan, en om bij te blijven met de stand der techniek, voorziet de VMM in de opmaak van een lijst met de producten en stoffen die toegepast kunnen die gepubliceerd wordt in het Belgisch Staatsblad. De VMM kan deze lijst aanvullen of wijzigen en de elementen waarmee de VMM rekening moet houden, worden opgelijst. De Raad van State wijst in haar advies op de noodzaak om de elementen in het BVR op te

nemen waar de VMM rekening mee moet houden bij het opstellen van de lijst. Het artikel werd in die zin aangepast.

ARTIKEL 44

Dit nieuwe hoofdstuk geldt voor de nieuw ingevoerde rubriek 64. Er worden heden nog geen sectorale voorwaarden voorzien, maar er wordt verwezen naar de algemene en eventuele bijzondere voorwaarden.

ARTIKEL 45

Artikel 5.65.1 bepaalt het toepassingsgebied van dit hoofdstuk. Hierop zijn geen sectorale voorwaarden van toepassing, maar er wordt verwezen naar de algemene en eventuele bijzondere voorwaarden.

ARTIKEL 46

De wijziging van dit artikel is gericht op de verhoging van de leesbaarheid.

ARTIKEL 47

Een goed beheer van onze grondwatervoorraden is belangrijk. De voorbije jaren was er vooral door de droogte en de droogtemaatregelen veel aandacht voor het lozen van bemalingswater. Daarom werd de bemalingscascade in artikel 5.53.6.1.3 nog verder aangescherpt en hergebruik van dit water gefaciliteerd.

In dit artikel wordt deze aanpassing in het kader van de lozing van bemalingswater ook opgenomen door naar de artikels in het deel 5.53 te verwijzen.

Het gaat hierbij om lozingsvoorwaarden voor pH, BZV en ZS. Deze invoeging is noodzakelijk om te garanderen dat er geen schade ontstaat aan het ontvangende oppervlaktewater bij lozing van dit bemalingswater. Bij bijvoorbeeld het leegpompen van vijvers kan het meepompen van slib voor verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater zorgen (plotse daling zuurstofgehalte waterloop, ophopen nutriëntrijk slib in de waterloop, …). Deze voorwaarden ondervangen dit.

ARTIKEL 48

In dit artikel wordt de huidige vrijstelling om de aanleg van handpompen door een erkend boorbedrijf te laten uitvoeren geschrapt. Het type pomp dat op een grondwaterwinning wordt geïnstalleerd staat los van de noodzaak tot deskundige aanleg door een erkend boorbedrijf. Ook ondiepe of diepe winningsputten die met dergelijke handpompen worden uitgerust vallen onder deze erkenningsplicht. Daarnaast vormt de huidige bepaling nog een ontoelaatbare achterpoort om zonder erkenning grondwaterwinningen te kunnen aanleggen indien de initiële melding zou zijn dat daar enkel een handpomp op zou worden geplaatst. Er wordt verduidelijkt welke werken minstens door een erkend boorbedrijf moeten uitgevoerd worden. Dit zijn naast de boring de ingrepen waarbij er wijzigingen aan de constructieve elementen uitgevoerd worden. Het in- en uitbouwen van een pomp en peilput hoort hier niet bij.

ARTIKEL 49

Voor grondwaterwinningen tot 500 m³/jaar waarvan het water alleen gebruikt wordt voor huishoudelijke doeleinden, is vandaag geen vergunning of aktename nodig, noch is een debietmeter verplicht. Via dit verzamelbesluit wordt de grens van 500 m³/jaar verlaagd naar een jaarlijks debiet van 150 m³.

////////////

Om controle op naleving van deze grens mogelijk te maken en om gebruikers bewust te houden van de hoeveelheid grondwater die gebruikt wordt, wordt ook voor niet ingedeelde grondwaterwinningen voor huishoudelijke doeleinden een meet- en registratieverplichting ingevoerd. Indien het grondwater met een hand-, neus- of voetpomp wordt opgepompt, geldt deze verplichting niet.

Door het invoeren van niet-ingedeelde bemalingen is ook voor deze inrichtingen een behoud van debietmeterplicht aangewezen.

Gelet op het advies van de Raad van State van 4 januari 2024 wordt verduidelijkt dat voor het plaatsen van een debietmeter de installatievoorschriften uit hoofdstuk 3 van de "Code van goede praktijk voor installatie, onderhoud en controle van meetinrichtingen voor opgepompt grondwater" moeten gevolgd worden. Het gaat enerzijds om algemene voorschriften zoals een makkelijke en veilige toegankelijkheid om het debiet af te lezen, en een zodanige constructie dat een langdurig gebruik van de debietmeter onder normale gebruiksomstandigheden gewaarborgd is en vervalsing uitgesloten is. Anderzijds zijn er ook technische voorschriften zoals een installatie conform de montagevoorschriften van de fabrikant, het garanderen van een laminaire aanstroming van het grondwater, de plaatsing van de debietmeter voor het eerste aftakpunt van water, het kiezen van een locatie die het ontstaan van luchtbellen in de meter vermijdt, en -indien noodzakelijk- het inbouwen van een voorziening tegen terugstroom in de afvoerklep of -pakking van de meter, en het voorzien van bescherming tegen risico's op schade. Bij de installatie van een nieuwe grondwaterwinning zal de exploitant met al deze elementen rekening moeten houden. De datum van 1 juli 2025 werd als vaste datum vooropgesteld bij de opmaak van dit ontwerp enerzijds om toekomstige nieuwe exploitanten een periode te geven om zich hierop voor te bereiden, anderzijds om een vaste ijkdatum te hebben die kort volgt op de datum van inwerkingtreding van deze bepaling. Voor grondwaterwinningen die voor 1 juli 2025 zijn geïnstalleerd, wordt een overgangstermijn van 10 jaar voorzien. Deze periode is nodig om de uitrol van de debietmeters mogelijk te maken op niet-ingedeelde grondwaterwinningen. Het voldoen aan de technische voorschriften zal vaak een aanpassing van de vaste constructie van de bestaande installatie vergen. Hiervoor moet een erkend boorbedrijf worden aangesteld. Het precieze aantal winningen die van een debietmeter moeten worden voorzien, is niet gekend, maar is minimaal 50.000 (op basis van het aangemeld aantal eigen waterwinners) en het wordt op basis van een aantal enquêtes ingeschat dat het om meer dan 200.000 installaties kan gaan. Dit betekent dus ook dat een analoog aantal debietmeters op de markt beschikbaar moet zijn. Daarnaast moet er ook een communicatie gebeuren naar exploitanten van niet-ingedeelde grondwaterwinningen, daar zij over een reeds geïnstalleerde put beschikken en dus niet via de informatieplicht (zoals opgenomen in artikel 53/6, 10° van het VLAREL) op de hoogte zijn gesteld van deze milieuvoorwaarde. Rekening houdend met deze elementen (technische aanpassingen, beschikbaarheid debietmeters, capaciteit installateurs, periode voor communicatie) is een overgangsperiode van 10 jaar nodig.

ARTIKEL 50

In art. 6.9.1.3. §2. (en ook art. 5.55.2.7. §2.) wordt momenteel verwezen naar twee stoffen die als antivriesmiddel kunnen gebruikt worden (bietenderivaat en monopropyleenglycol). Om sneller in te kunnen spelen op veranderingen, en om bij te blijven met de stand der techniek, voorziet de VMM in de opmaak van een lijst met de producten en stoffen die voor die toepassing gebruikt kunnen worden en die gepubliceerd wordt in het Belgisch Staatsblad.

ARTIKEL 51

Aangezien er in de indelingslijst een uitzondering wordt ingevoerd voor kortlopende bemalingen in het kader van bijvoorbeeld het plaatsen van ondergrondse prefabconstructies en beperkte herstellingen aan ondergrondse leidingen en rioleringen, zijn aangepaste voorwaarden voor deze activiteiten vereist. Hiervoor wordt het artikel 6.9.1.4. opnieuw ingevoegd (het artikel 6.9.1.4. werd opgeheven door de VLAREM-trein 2019).

////////////

Een opvolging van deze activiteiten en de opgepompte debieten is aangewezen in het kader van controle op naleving van de voorwaarden van de uitzondering naar tijdsduur van de werken en maximaal opgepompte debieten.
Er wordt ook een uitdrukkelijke verplichting voorzien dat de exploitant de nodige maatregelen moet treffen om de bemaling na 14 kalenderdagen te kunnen stopzetten, ook al zijn de ondergrondse werken nog niet voltooid. Dit kan een opvulling van de uitgraving inhouden, het verzwaren van de aanwezige constructies tegen opdrijven en dergelijke meer.

ARTIKEL 52

In de titel van de afdeling 6.9.2 wordt het woord "indirecte" geschrapt omdat deze afdeling elke lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater regelt. Dezelfde aanpassing wordt doorgevoerd in het eerste lid van art 6.9.2.2.

ARTIKEL 53

Het huidige art 6.9.2.1 wordt opgeheven aangezien het zonder voorwerp geworden is. Er zijn zoneringsplannen voor heel Vlaanderen vastgesteld.
De inhoud van art 6.9.2.2, 5° verhuist naar een nieuw art 6.9.2.1. Dit artikel legt vast welke minimale behandeling er moet gebeuren op huishoudelijk afvalwater. In dit artikel wordt de term 'besterfput' vervangen door infiltratievoorziening.

ARTIKEL 54

In art 6.9.2.2. worden verschillende wijzigingen aangebracht:
De belangrijkste bepaling van de afdeling 6.9.2 is hetgeen opgenomen is in art. 6.9.2.2. 4°. Deze bepaling stelt dat wanneer er kan aangesloten worden op een collectieve zuivering, dit een verplichting is. Deze verplichting blijft behouden. Enkel op die locaties waar er geen collectieve voorzieningen zijn, is lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater na de gepaste behandeling toegelaten. De minimale behandeling is vastgelegd in nieuw art 6.9.2.1 en wijzigt eveneens niet. Met deze bepaling wordt aannemelijk gemaakt dat de indirecte lozing geen significante verontreiniging veroorzaakt. Voor de gevallen waarvoor indirecte lozing in grondwater toegestaan wordt, zijn er in art. 6.9.2.2 bijkomende voorwaarden opgenomen.
In 3°b) wordt de term 'besterfput' eveneens vervangen door infiltratievoorziening, aangezien deze elders in de regelgeving wordt gedefinieerd als 'een voorziening waarbij het opgevangen water in de bodem insijpelt en waarbij het water in de infiltratievoorziening niet in permanente verbinding staat met oppervlaktewater'. Deze omschrijving is duidelijker dan de niet nader gedefinieerde term 'besterfput' en zodoende kunnen ook wadi's worden begrepen onder de term infiltratievoorziening.
In 3°b) wordt eveneens de minimale afstand tot een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater uit punt 3°, b) 1° en 2° geschrapt. Het schrappen van deze afstandsregels maakt de keuze voor het lokaal vasthouden van het behandelde huishoudelijke afvalwater mogelijk, in plaats van het verplicht te moeten afvoeren naar oppervlaktewater als dit aanwezig is. Belangrijk hierbij is de bepaling van artikel 6.9.2.1 waarmee afgedwongen wordt dat het huishoudelijke afvalwater wanneer niet kan aangesloten worden op een collectieve zuivering, een minimale zuivering moet ondergaan.
In dezelfde paragraaf wordt de minimale afstand tot een grondwaterwinning (3°) en tot elke bron van drinkwater, thermaal water of mineraal water (4°) eveneens geschrapt. Het betreft hier lozingen die niet gelegen zijn in een beschermingszone rond een drinkwaterwinning in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende nadere regelen voor de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, beschermingszones afgebakend. Indirecte lozingen in dergelijke gebieden zijn immers ingedeeld en op die manier al onderworpen aan een beoordeling. Daarenboven is er geen mogelijkheid om aan te sluiten op de riolering en is een minimale behandelding op de wijze zoals bepaald in art 6.9.2.1. verplicht.
De bepaling dat er geen overloop mag zijn uit art 6.9.2.2 3°, c) is overbodig aangezien de definitie van een infiltratievoorziening reeds vastlegt dat er geen permanente verbinding mag zijn met oppervlaktewater. Deze wordt geschrapt.

////////////

In 3°d) wordt generieker omschreven dat het geloosde afvalwater moet bemonsterbaar zijn. Dit is nodig omdat ook andere infiltratievoorzieningen dan enkel besterfputten toegelaten zijn.
In 4° wordt het woord "indirecte" geschrapt. Zowel indirecte als directe lozing van huishoudelijk afvalwater is verboden in de in dit artikel opgesomde gevallen. De verwijzing naar de afstandsregels wordt in lijn gebracht met de aanpassingen van art 6.9.2.2 3°.

ARTIKEL 55

Via dit artikel worden verschillende wijzigingen aan de indelingslijst aangebracht:

1. De omschrijving van de rubriek wordt aangepast.

   De verschillende subrubrieken van rubriek 3 geven aan dat het in deze rubriek handelt over het lozen van afval- en koelwater op riool, oppervlaktewater,… via daartoe bestemde afvoerkanalen (zie definitie lozen van afvalwater). In de titel van de rubriek wordt echter enkel gesproken over afval- en koelwater. Er wordt nu verduidelijkt dat deze rubriek handelt over het lozen van afval- en koelwater, en dit op een andere wijze dan vermeld in de rubriek 52 (lozing in grondwater) en rubriek 54 (kunstmatig aanvullen van grondwater). Het moet immers duidelijk zijn dat het in de grond brengen van water, of dit nu het statuut van afvalwater heeft of niet, niet dubbel gerubriceerd is in deze rubriek 3.

   Daarnaast worden enerzijds 3 nieuwe niet-ingedeelde inrichtingen toegevoegd.

   De eerste toevoeging (punt h)) kadert in de verdere administratieve vereenvoudiging.
   Het lozen van bemalingswater van niet-ingedeelde bemalingen zijn steeds niet ingedeeld. Het is nodig om dit te verduidelijken. Dit is te verantwoorden gelet op de zeer beperkte uitzonderingen om als niet-ingedeelde bemaling te worden beschouwd. De debieten of tijdsduur zijn dermate beperkt dat er geen technieken voldoen aan de omschrijving van beste beschikbare techniek. De bemalingscascade blijft uiteraard wel gelden. De voorwaarden van deel 6 zijn hierop van toepassing.
   De tweede toevoeging (punt i)) betreft het niet-indelingsplichtig maken van de lozing van het spoelwater van de filters (spui) van het mechanisch regenereren van de putten voor grondwaterwinningen voor thermische energieopslag in de watervoerende lagen laat toe om dit water niet meer als bedrijfsafvalwater te moeten beschouwen. Hierdoor is deze lozing niet meer vergunningsplichtig (klasse 2) en kan het onttrokken grondwater eenvoudig opnieuw geïnfiltreerd worden in de bodem.
   Het betreft het lozen van water dat geen bedrijfsproces heeft ondergaan en bovendien enkel een beperkte hoeveelheid zand en mineralen bevat, die van nature aanwezig zijn in het grondwater.
   Deze wijziging hangt samen met de toevoeging/aanvullende bepaling in artikel 5.53.6.2.7 van titel II van het VLAREM.
   De derde toevoeging (punt j)) betreft een beperkte stroom aan waswater van tunnels. Op vandaag wordt deze afvalwaterstroom als bedrijfsafvalwater beschouwd waardoor bij menging de ganse stroom opnieuw bedrijfsafvalwater wordt.
   Het niet-indelingsplichtig maken van de lozing van deze beperkte hoeveelheid waswater afkomstig van de reiniging van wanden van bestaande tunnels laat toe om dit afvalwater niet meer als bedrijfsafvalwater te moeten beschouwen. Hierdoor is deze lozing niet meer vergunningsplichtig. Voorwaarde hierbij is dat de gebruikte reinigingsproducten biologisch afbreekbaar zijn en voldoen aan de detergentenverordening 648/2004.

2. Een nieuwe subrubriek 3.8 wordt ingevoegd.

//////////////

Het lozen van niet-verontreinigd bemalingswater wordt momenteel beschouwd als een niet-ingedeelde activiteit.

Indien het opgepompte grondwater echter gevaarlijke stoffen (GS), als vermeld in bijlage 2C bij titel II van het VLAREM bevat dan wordt de lozing ervan momenteel ingedeeld onder rubriek 3 als lozing van verontreinigd afvalwater (bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen) en dus steeds vergunningsplichtig. De belasting en samenstelling van bemalingswater is van een heel andere grootte-orde dan van bedrijfsafvalwater en dus is ook de mogelijke impact op oppervlaktewater zeer verschillend. Vaak zijn de enige gevaarlijke stoffen die ertoe leiden dat het bemalingswater moet ingedeeld worden als bedrijfsafvalwater ook al van nature in het grondwater aanwezig, met name bv voor arseen is dit frequent het geval. Bovendien is de lozing van bemalingswater in het kader van werken of aanleg van nutsvoorzieningen in tegenstelling tot de lozing van bedrijfsafvalwater ook vaak van beperkte duur. Het is dan ook logisch om deze tijdsduur mee in het beoordelingskader op te nemen.

Bovendien is er sinds de invoering van de verplichtingen voor erkende boorbedrijven en de droogteproblematiek, een verhoogde aandacht voor de kwaliteit van het geloosde bemalingswater. De uitwerking van een generiek kader voor bemalingen dringt zich op.

Om hieraan tegemoet te komen wordt er, naast het kader voor de lozing van bedrijfsafvalwater, huishoudelijk afvalwater en koelwater een apart kader voor de lozing van bemalingswater opgemaakt, door toevoeging van een nieuwe subrubriek 3.8 onder de rubriek 3 "lozen van afvalwater en koelwater" en bijhorende afdeling 4.2.9 met specifieke algemene voorwaarden.

Via een integrale benadering wordt beoogd om tot een aanvaardbare oplossing te komen rekening houdende met de impact zowel naar grondwater als naar oppervlaktewater en een aantal factoren zoals mate van verontreiniging, duur en aard van de bemaling, opgepompt debiet, … zonder dat de milieukwaliteit in zijn geheel erop achteruitgaat. De voorwaarden specifiek voor bemalingen, zoals opgenomen in hoofdstuk 5.53, moeten dan ook samen gelezen worden met de voorwaarden die worden opgenomen voor de lozing van bemalingswater. Hierbij werd vertrokken vanuit een logische lezing van de voorwaarden door de exploitant, namelijk vertrekkende vanuit het concipiëren van een bemaling.

Uitgangspunt hierbij is de optimalisatie van de bemalingscascade vanuit kwantitatief en kwalitatief oogpunt: minder bemalen, retourneren/herinfiltreren waar mogelijk om de verplaatsing van milieudruk naar andere milieucompartiment te beperken en in laatste instantie afvoeren. Opzet is om bijkomende belasting op oppervlaktewater door een bemaling maximaal terug te dringen.

Lozingen van bemalingswater van niet-ingedeelde bemalingen zijn steeds niet ingedeeld. Enkel lozingen van bemalingen die ingedeeld zijn in de rubrieken 53.1.1°, 53.2 of 53.5 kunnen onder deze rubriek 3.8 vallen.

Indien er geen gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in concentraties hoger dan toetsingswaarden, vermeld in artikel 4.2.9.1, §3, 4° van dit besluit, mag aangenomen worden dat de impact op de ontvangende waterloop of riolering aanvaardbaar is en hoeft dit niet het voorwerp te zijn van een aanvraag. Dit wordt gevat in de uitzondering a).

Voor lozingen van bemalingen beperkt in tijd (zes maanden) en debiet (maximaal 1000 m³/dag) laten we bij de lozing een zekere mate van verontreiniging toe (tot 10 x de toetsingswaarde voor alle gevaarlijke stoffen) omdat we ervan uitgaan dat met deze 10-malige verdunning de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater niet in het gedrang zal komen. Lozingen van bemalingen beperkt in tijd en debiet en met

concentraties van maximaal 10 keer de toetsingwaarde (gebaseerd op de jaargemiddelde milieukwaliteitsnorm (JG-MKN)) zullen over het algemeen een beperkt risico inhouden voor het milieu. Bij kortlopende bemalingen is voornamelijk de acute impact van de lozing van belang. De maximale concentraties en maximale debieten zullen immers maar tijdelijk (en bovendien vaak niet gelijktijdig) geloosd worden. De milieukwaliteitsnorm voor het maximum (MAC-MKN) is hierbij de meest relevante waarde om de kortdurende impact van dergelijke bemalingen mee te vergelijken. Deze MAC-MKN is over het algemeen een factor 10 hoger dan het indelingscriterium.

Voor de periode van 6 maanden kijkt men naar de termijn van de bemaling (dus de termijn tussen de start- en stop van de bemaling). Het lozingsdebiet van 1.000 m³ per dag is het debiet aan bemalingswater dat wordt geloosd. Dit wordt gevat in uitzondering b).

Lozingen van bemalingen beperkt in tijd (zes maanden) en debiet (maximum 1000 m³ per dag) van niet potentieel verontreinigd bemalingswater zijn eveneens uitgezonderd. Voor deze bemalingen is te verwachten dat het bemalingswater niet verontreinigd zal zijn. De debieten of tijdsduur zijn beperkt waardoor de impact indien er onverwacht toch nog verontreinigende stoffen in het bemalingswater zouden zitten boven de toetsingswaarde, beperkt is. Dit wordt gevat in uitzondering c).

Uitzondering d) is een variant op uitzondering c) voor de aanleg van lijninfrastructuur met een openbaar karakter (bv. riolering, waterleiding, andere nutsleidingen). Dergelijke projecten worden gekenmerkt door een bemaling die mee opschuift met de werken en waarvoor per traject de bemalingsduur beperkt is. Daarom is het te verantwoorden om voor dergelijke projecten de beperking in de tijd te laten samenvallen met de duur van de werken.

De klasse 1 of 2-indeling wordt gemaakt naargelang het debiet van de bemaling. Het opgenomen dagdebiet van 2500 m³/dag is overeenkomstig MER-plicht voor het onttrekken van grondwater i.k.v. infrastructuurwerken, zoals opgenomen in bijlage II, rubriek 10 o) van het project-mer-besluit. Ongeacht de tijdsduur wordt er vanuit gegaan dat bij dergelijke lozingen hinderlijke milieu-effecten niet uit te sluiten zijn en bijgevolg een vergunningsplicht en advisering door de VMM voor deze klasse 1 en 2-dossiers aangewezen zijn.

Enkel voor de bemalingen die niet onder de uitzonderingen vallen en met een duurtijd tot maximaal twaalf maanden, waarbij het geloosde debiet maximaal 2.500 m³ per dag bedraagt en waarbij de concentraties in het geloosde bemalingswater lager zijn dan de 1 x de toetsingswaarden voor de prioritair gevaarlijke stoffen, en lager zijn dan 10 x de toetsingswaarden voor de overige gevaarlijke stoffen, kan een melding volstaan (= klasse 3-melding).

Voor de tijdelijke lozingen van bemalingswater waarvoor meldingsplicht volstaat, worden de toegelaten concentraties van de prioritaire gevaarlijke stoffen beperkt tot maximaal 1 keer de toetsingswaarde omdat deze stoffen persistent, bioaccumelerend en toxisch zijn (bv. PFAS). Hiervoor wordt rekening houdend met de tijdsduur (maximale duur van 12 maanden) en het debiet (maximaal 2500 m³ per dag) niet uitgegaan van een standaardverdunning van 10. Indien hoger dan 1 keer de toetsingswaarde bij een prioritair gevaarlijke stof zal de impact ervan op het ontvangende oppervlaktewater bekeken worden tijdens de vergunningsprocedure. Zonodig kunnen bijkomende lozingsvoorwaarden worden opgelegd om de milieu-impact te beperken.

3. Verschillende activiteiten kunnen worden uitgesloten van het toepassingsgebied van rubriek 52 aangezien de milieutechnische aspecten ervan al elders worden of zullen worden geregeld:

Uitzondering 1°: De Europese verordening 2020/741 voorziet in een kader voor hergebruik van gezuiverd RWZI-water. Hieraan wordt een vergunningenkader gekoppeld dat herzienbaar moet zijn en dit alsook voor korte duur. Dit kader, met garanties naar kwaliteit & gebruik, is in de Vlaamse wetgeving omgezet via het Besluit van de Vlaamse Regering houdende reglementering inzake de kwaliteit en de productie, de levering en het gebruik van het teruggewonnen water (VR 14/07/2023), maar dan buiten de omgevingsvergunning aangezien hier voornamelijk het permanente karakter centraal staat. Activiteiten die in uitvoering van dit besluit een toelating hebben of die in een periode van droogte of waterschaarste van vrijstelling genieten en onder de meldingsplicht zullen vallen tijdens die periode van vrijstelling, moeten niet bijkomend over een vergunning voor rubriek 52 beschikken.

Uitzondering 2°a): De milieutechnische effecten van het uitspreiden van meststoffen en pesticiden worden reeds ondervangen via wettelijke bepalingen in andere decreten en het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan evenals in het Waterwetboek. Het verspreiden van meststoffen wordt geregeld in het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Het verspreiden van pesticiden wordt geregeld op verschillende bestuursniveaus in zowel het Decreet van 8 februari 2013 betreffende het duurzaam gebruik van pesticiden in het Vlaamse Gewest en zijn uitvoeringsbesluiten, het Besluit van 5 december 2014 de Vlaamse Regering houdende de toepassing van geïntegreerde gewasbescherming door professionele gebruikers van gewasbeschermingsmiddelen, en het Koninklijk besluit van 28 februari 1994 betreffende het bewaren, het op de markt brengen en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik en het Koninklijk besluit van 4 april 2019 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden.

Uitzondering 2°b): De injectie van koolstofdioxidestromen met het oog op opslag in geologische formaties wordt geregeld via het decreet diepe ondergrond.
Uitzondering 2°c): Het terugpompen van water bij geothermische toepassingen wordt geregeld onder rubriek 53.6.

De verwijzing naar de verbodsbepalingen die voortvloeien uit het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en de uitvoeringsbesluiten ervan worden niet meer vermeld in de rubrieksomschrijving. Deze bepalingen zijn ook nog herhaald in de algemene bepalingen bij het hoofdstuk 4.3 Beheersing van bodem- en grondwaterverontreiniging (afd. 4.3.1 van titel II van VLAREM).

4. De zinsnede "voor zover ze niet verboden zijn krachtens het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en de uitvoeringsbesluiten ervan, met uitzondering van de uitspreiding van meststoffen en andere stoffen voor gebruik in land- en tuinbouw, mits de opgelegde normen of toegelaten hoeveelheden worden nageleefd" wordt geschrapt in de rubriek 52.1 aangezien dit nu ondervangen wordt in de uitzonderingen bij hoofdrubriek 52. Het is nutteloos om te verwijzen naar een verbod op niveau van de rubriek. Dit is immers geregeld binnen een ander wettelijk kader en sowieso ook na te leven.

5. In de rubriek 52.2 worden verschillende wijzigingen aangebracht.
Indirecte lozing in grondwater van de gevaarlijke stoffen, vermeld in bijlage 2B van dit besluit, met uitzondering van de uitspreiding van meststoffen en andere stoffen voor gebruik in land- en tuinbouw, mits de opgelegde normen of toegelaten hoeveelheden of de gebruiksaanwijzingen worden nageleefd" wordt geschrapt want is opgenomen onder de hoofdrubriek 52.

Gelet op de reeds bestaande voorwaarden in afdeling 6.9.2. van titel II van VLAREM, kunnen lozingen in grondwater van huishoudelijke afvalwater buiten waterwingebieden en beschermingszones type I, II of III als niet hinderlijk

beschouwd worden. De voorwaarden in deze afdeling zijn gelijk met de voorwaarden onder artikel 4.3.3.1. die nu reeds van toepassing zijn voor de ingedeelde lozingen in grondwater van huishoudelijk afvalwater. Na het doorvoeren van de voorgestelde wijziging aan de indelingslijst, blijft dit laatste artikel nog van toepassing voor activiteiten ingedeeld in de rubriek 52.1.1.1°.

De regelgeving met het voorwaardenkader in de afdeling 6.9.2 ging blijkbaar dus al uit van het niet-ingedeeld zijn van deze lozingen. Er was tot op heden echter geen aanpassing aan de indelingslijst doorgevoerd wat met dit voorstel wordt rechtgezet.

Rubriek 52.2.3° wordt opgeheven. Deze handelingen zijn vandaag reeds ofwel ingedeeld als ingedeelde inrichtingen of activiteit, ofwel als stedenbouwkundige handeling, ofwel hebben ze zo een beperkte milieu-impact dat ze niet behoren ingedeeld te zijn, ofwel zijn ze al verboden in toepassing van artikel 4.3.1.2. Met deze wetswijziging worden voor boringen ook de relevante ingrepen binnen een beschermingszone ingedeeld. Met eerdere wetswijzigingen werden al de uitzonderingen op de vergunningsplicht voor grondwaterwinningen binnen beschermingszones type III opgeheven. Voor deze subrubriek werden geen sectorale voorwaarden vastgelegd.

6. Er worden met dit punt enkele aanpassingen doorgevoerd aan de uitzondering onder de rubriek 53.
   Enerzijds wordt het debiet voor het niet-ingedeeld zijn in het kader van een grondwaterwinning voor huishoudelijk gebruik verlaagt en anderzijds worden 3 nieuwe niet-ingedeelde inrichtingen ingevoerd.

   Voor grondwaterwinningen tot 500 m³/jaar waarvan het water alleen wordt gebruikt voor huishoudelijke doeleinden, is vandaag geen vergunning of melding nodig, noch is een debietmeter verplicht.
   Uitgaande van de gemiddelde behoefte aan water van hoogwaardige kwaliteit per persoon (verbruikscijfers uit het addendum R9 van het omgevingsloket, 30 m³) en een gezin van 5 personen, wordt de niet-ingedeelde grondwaterwinning voor huishoudelijke doeleinden teruggebracht naar een jaarlijks debiet van 150 m³.
   Bestaande grondwaterwinningen voor huishoudelijke doeleinden die alsnog meer dan 150 m³ per jaar onttrekken worden hierdoor -afhankelijk van het locatiespecifieke dieptecriterium, zoals weergegeven op de kaart in bijlage 2ter van titel II van VLAREM- een klasse 3- of klasse 2-inrichting. Deze grondwaterwinningen moeten bijgevolg ook voldoen aan de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.53 van titel II van VLAREM. Overeenkomstig afdeling 5.53.3.1 van titel II van VLAREM moeten deze grondwaterwinningen voorzien worden van een debietmeter.
   Het omgevingsvergunningsdecreet voorziet in een overgangsregeling in beide gevallen:
   - De exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit die vergunningsplichtig (klasse 2) is geworden door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, deelt het bestaan van de exploitatie mee aan de bevoegde overheid binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag na de datum van de inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging, overeenkomstig artikel 51 van het omgevingsvergunningsdecreet. In voorkomend geval mag de exploitatie worden voortgezet tot een definitieve beslissing is genomen over de verlening van de omgevingsvergunning;
   - De exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit die meldingsplichtig (klasse 3) is geworden door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, deelt binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de dag na de datum van de inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging het bestaan van de exploitatie mee aan de bevoegde overheid, overeenkomstig artikel 110 van het omgevingsvergunningsdecreet. De exploitatie mag worden voortgezet.

De verplichtingen inzake debietmeting moeten bijgevolg binnen deze overgangsperiode in orde worden gebracht.
Door het invoegen van artikel 6.9.1.1 quater met ditzelfde wijzigingsbesluit wordt op termijn ook een debietmeterverplichting ingevoerd voor niet-ingedeelde grondwaterwinningen.

De invoeren van de 1ste extra uitzondering is gekoppeld aan de ondergrens in de nieuwe rubriek 53.5.3. Deze drempelwaarde voor indeling zorgt ervoor dat dompelpompen in kelders bij particulieren niet ingedeeld zijn. Deze drempel wordt gelijkgesteld met het van indeling vrijgestelde debiet bij particuliere winningen voor huishoudelijke toepassingen. Om te vermijden dat deze dan alsnog onder de rubriek 53.8 zouden ingedeeld zijn, is onder rubriek 53 een bijkomende uitzondering vereist.

Door de invoering van de 2de extra uitzondering worden tijdelijke bemalingen voor de aanleg van ondergrondse prefab constructies zoals regenwaterputten en de kortstondige herstellingen aan ondergrondse leidingen en rioleringen niet ingedeeld. Met deze uitzondering wordt de administratieve last aanzienlijk verminderd. In het kader van de opvolging van de voorwaarden van de uitzondering (max. debiet en termijn) worden onder hoofdstuk 6.9 wel voorwaarden voor dergelijke niet-ingedeelde bemalingen voorzien rond o.a. rapportering van installatie, ontmanteling en debieten. Ook wanneer in het kader van een archeologisch vooronderzoek, zoals bedoeld in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, door de aangesteld erkende archeoloog beslist wordt tot het uitvoeren van een vooronderzoek met ingreep in de bodem, en hiervoor is een bemaling noodzakelijk (vb. voor proefsleuven) dan kan de bemaling eveneens als niet ingedeeld beschouwd worden, onder dezelfde voorwaarden. De uitzondering beperkt zich tot het archeologisch vooronderzoek, aangezien dit een wettelijke verplichting is vooraleer een omgevingsvergunningsaanvraag wordt ingediend. Wanneer uit de archeologienota blijkt dat verdere opgravingen nodig zijn, en als hiervoor ook een bemaling nodig is, dan dient deze bemaling aangevraagd/geakteerd te worden in het kader van de vergunningsprocedure.
De uitzondering geldt enkel voor bemalingen die uitgevoerd worden binnen een aaneengesloten periode van 14 kalenderdagen, met een beperkt debiet en een beperkte verlaging, waarvan de impact beperkt en zeer tijdelijk is.
Door de invoering van de extra uitzondering, ongeacht de ligging in beschermingszone type III, worden drainages bij particuliere woningen niet gevat door een meldingsplicht. Ook voor drainages die wettelijk verplicht zijn wordt geen meldingsplicht ingevoerd. Constructievoorschriften e.d. vallen hier uiteraard niet onder. Ook voor drainage onder openbare wegen (met inbegrip van tunnels) of infrastructuur voor openbaar vervoer is de uitzondering van toepassing. Deze uitzondering is van toepassing ongeacht de ligging in beschermingszone type III. Dergelijke draineringen hebben een ondiepe ligging. Bij een diepe ligging zal er verpompt worden vanuit een verzamelput en betreft het een bemaling.

7. Met deze aanpassing wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds proefbemalingen, en anderzijds proefpompingen voor andere grondwaterwinningen dan bemalingen.

   Bij een proefbemaling kunnen o.a. volgende zaken worden onderzocht: K-waarde, verwachte debieten, zettingsproeven (geotechnisch onderzoek), analyse op grondwater.

   Het is mogelijk – zeker voor onderzoek naar zettingen – dat de hele bemaling reeds wordt geplaatst. Het is evenwel verboden om al enige uitgraving onder de natuurlijke grondwatertafel voor het project in deze proeffase te doen. De resultaten van de proefbemalingen worden gebruikt om de aanvraag voor de effectieve bemaling te onderbouwen. In die zin is het niet aangewezen om tegelijkertijd de rubrieken R53.1 en R53.2 aan te vragen aangezien de resultaten van de proefbemaling net dienen te worden gebruikt als staving voor de volumes, verlaging en tijdsduur van de effectieve bemaling. Door het toevoegen van de zinsnede "met inbegrip van het

terug in de ondergrond brengen van grondwater in dezelfde watervoerende laag en het nuttig gebruik tot maximaal 5.000m³ grondwater" worden ook retourproeven gevat in de rubriek 53.1.1. en wordt het nuttig gebruik van het grondwater dan niet terug in de ondergrond kan worden gebracht, gefaciliteerd. Een duurtijd van één maand volstaat voor een proefbemaling, en bijgevolg wordt deze termijn specifiek aangepast voor de proefbemalingen.

Proefpompingen omvatten put- en pompproeven. Putproeven en pompproeven zijn omschreven in bijlage 5.53.1 van VLAREM II. Voor de duidelijkheid wordt een definitie toegevoegd in VLAREM II. Een proefperiode van drie maanden kan behouden blijven voor proefpompingen die niet uitgevoerd worden in functie van een bemaling, maar vb. wel voor een grondwaterwinning voor drink- of drenkwater. Putproeven maken onderdeel uit van de aanleg van een grondwaterwinning en kunnen zowel inbegrepen zijn in deze rubriek als bij rubriek 53.7 (grondwaterwinningen voor openbare watervoorziening) als 53.8 (andere grondwaterwinningen). Voor putproeven wordt er eveneens een definitie toegevoegd.

Door deze aanpassingen kunnen specifieke voorwaarden gekoppeld worden aan de beide subrubrieken.

8. Gelet op het beperkt aantal meldingen en aanvragen voor de rubriek 53.2.1 (in 2021 slechts 1,3 % van de gemelde of aangevraagde bemalingen voor rubriek 53.2) wordt geoordeeld dat deze specifieke indeling op basis van bestemming van het gebied (niet enkel op gewestplan, maar ook de latere plannen van aanleg) niet langer aangewezen is. Enerzijds zorgt de soms moeilijk te achterhalen bestemming voor onnodig opzoekwerk, en geldt er in duingebied een bouwverbod, en anderzijds is de rubriek 53.11 m.b.t. effecten op speciale beschermingszones (SBZ's) nog steeds van toepassing (rubriek ingevoerd in 2006). Algemeen kan gesteld worden dat in de rubriek 53.2 het opgepompt debiet en de gewenste verlaging van het grondwaterpeil bepalend is voor de indeling.

   Een belangrijke aanpassing voor de tijdelijke bemalingen is om het debiet niet langer op jaarbasis te bepalen, maar per IIOA. IIOA wordt in artikel 5.1.1, 8° van het DABM gedefinieerd als volgt: "één inrichting of activiteit en de aanhorigheden ervan op een bepaalde locatie of, in voorkomend geval, meerdere inrichtingen of activiteiten en de aanhorigheden ervan op een bepaalde locatie die voor hun exploitatie als een samenhangend technisch geheel moeten worden beschouwd. Het feit dat verschillende inrichtingen en activiteiten een verschillend eigendomsstatuut hebben belet niet dat ze door hun onderlinge technische samenhang als één ingedeelde inrichting of activiteit kunnen worden beschouwd."

   Elke bemaling met een netto opgepompt debiet tot 30 000 m³ (met minder dan 1000 m³/dag) blijft klasse 3. Met een netto opgepompt debiet voor de IIOA van 30 000 m³ tot 180 000 m³ wordt de klasse afhankelijk gemaakt van de verlaging én het dagdebiet. Bemalingen die maximaal tot 4 meter onder maaiveld verlagen en met een opgepompt debiet minder dan 1 000 m³/dag zijn klasse 3, en bemalingen die meer dan 4 meter onder maaiveld verlagen of met een opgepompt debiet van 1 000 m³/dag of meer zijn klasse 2. Dit is een verstrenging van de vergunningsplicht. Bemalingen met een opgepompt debiet voor de IIOA van meer dan 180 000 m³ worden klasse 1. Vandaag zijn deze in de 2de klasse ingedeeld. De grens voor indeling in klasse 1 werd op 180.000 m³, grofweg betekent dit dat een bemaling die langer duurt dan 6 maanden aan 1.000m³/d, gevat wordt als klasse 1.

   Voor de daggrens van 1.000 m³ werd rekening gehouden met een klassieke bemalingsinstallatie met één pomp (met een capaciteit van 40 m³/u). Indien deze een etmaal pompt, wordt er ca. 1.000 m³ grondwater opgepompt.

Het terug in de ondergrond brengen kan zowel door het er in te pompen, als het bemalingswater gravitair in de ondergrond te laten dringen. De generieke verplichting om bemalingswater terug in de grond te brengen in dezelfde watervoerende laag wordt vermeld in de sectorale bepalingen, maar niet meer in de rubrieksomschrijving. Op deze wijze is een gemotiveerde afwijking in uitzonderlijke gevallen mogelijk. De rubrieksindeling is op netto opgepompte volumes. Deze zijn vastgelegd in een definitie en aftrek van het terug in de grond gebrachte volume bemalingswater kan enkel als het wordt teruggebracht in dezelfde watervoerende laag.

9. In de omschrijving van de rubriek 53.3 wordt cultuurgrond vervangen door gronden of terreinen om de onduidelijkheid die er nu soms heerst weg te nemen. Er is voorzien dat herinfiltratie en lozing van drainagewater kan zonder dat dit een bijkomende rubriek vereist. In deze rubriek wordt tevens verduidelijkt dat voor het niet-gravitair afvoeren van grondwater, vb. door het effectief oppompen van grondwater na de drainage ervan, andere specifieke rubrieken van toepassing zijn.

   Omwille van het opheffen van de rubriek 53.10.2°, wordt een nieuwe eerste subrubriek van 53.3 ingevoerd voor draineringen voor landbouwdoeleinden op aaneengesloten percelen met een totale oppervlakte van 50 ha of meer. De opheffing van de rubriek 53.10.3° wordt, wat betreft draineringen, opgevangen door de nieuwe subrubrieken 53.3.3° en 53.3.4° waar een vergunningsplicht gekoppeld is aan de ligging in of ten opzichte van de bijzonder beschermde gebieden. Dit wordt meer in detail beschreven in volgende paragraaf.

   De klasse-indeling van draineringen wordt gewijzigd zoals vastgelegd in het Vlaams Klimaatadaptatieplan:
   1. Voor bestaande draineringen (zie definitie in artikel 1) blijft de huidige klasse 3 behouden, ongeacht de ligging. Omdat een bestaande drainering ook een historische drainering kan zijn (vb. als de drainering werd aangelegd voor 1/5/1999 en voor 8/10/2022 werd geakteerd, zie definitie in artikel 1) wordt de bestaande drainering in de tweede subrubriek van 53.3 vermeld (namelijk rubriek 53.3.2°).
   2. De derde subrubriek van 53.3 handelt over de historische draineringen (tenzij het over een drainering voor landbouwdoeleinden gaat op aaneengesloten percelen met een totale oppervlakte van 50 ha of meer), die geen bestaande drainering zijn. Het gaat hier dus enkel over de draineringen die aangelegd werden voor 1/5/1999 en die niet geakteerd werden voor 8/10/2022. Tijdens de 1ste stap (9°) zijn deze ingedeeld in klasse 3. In de 2de stap (10°) wordt vanaf 3 jaar na bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad (gelet op de slotbepaling in artikel 64) een vergunningsplicht ingevoerd als deze draineringen minstens gedeeltelijk gelegen zijn in of op een afstand van minder dan 500 m van een habitatrichtlijngebied. Indien niet minstens gedeeltelijk gelegen in of op een afstand van minder dan 500 m van een habitatrichtlijngebied, blijft de indeling in de 2de stap (10°) klasse 3.
   3. De vierde subrubriek van 53.3 handelt in de 1ste stap (9°) over de nieuwe draineringen (tenzij het over een drainering voor landbouwdoeleinden gaat op aaneengesloten percelen met een totale oppervlakte van 50 ha of meer) die minstens deels gelegen zijn in of op een afstand van minder dan 500 meter van een speciale beschermingszone of het Vlaams Ecologisch Netwerk of "valleigebied" of "vallei- en brongebied" en waarvoor een vergunningsplicht wordt ingevoerd. Onder "valleigebied" vallen de gewestplanbestemmingen 0911, onder "vallei- en brongebied" vallen de gewestplanbestemmingen met code 0912. In de 2de stap (10°) wordt de vergunningsplicht van deze subrubriek niet enkel van toepassing op nieuwe draineringen, maar ook op draineringen die aangelegd werden na 1/5/1999 en die niet geakteerd werden voor 8/10/2022 (tenzij het over een drainering voor landbouwdoeleinden gaat op aaneengesloten percelen met een totale oppervlakte van 50 ha of meer). Deze stap 2 treedt pas in werking 3 jaar na bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad (gelet op de slotbepaling in artikel 64).
   4. De vijfde subrubriek van 53.3 handelt over de overige draineringen die ingedeeld zijn in klasse 3.

Voor draineringen die door de nieuwe definitie van draineringen indelingsplichtig worden (door het bijkomend opnemen van "bodemwater"), gelden de generieke overgangsbepalingen van artikel 51 en artikel 110 van het omgevingsvergunningsdecreet.

10. Zie punt 9.

11. Zie punt 12.

12. Zowel de rubrieken 53.4 en 53.5 vatten bemalingen die permanent nodig zijn, in tegenstelling tot de tijdelijke bemalingen, die gevat zijn in rubriek 53.2. Er wordt daarom voor gekozen om de permanente bemalingen in één rubriek te vatten, en deze onder te verdelen in drie subrubrieken.

    De term "bedrijfsterreinen" wordt vervangen door "terreinen" omdat de verenging tot terreinen van bedrijven niet relevant is. Permanente bemalingen vb. voor het drooghouden van een droogdok of een begraafplaats, kunnen ook onder deze rubriek ingedeeld zijn. Anders zouden deze ingedeeld zijn in de rubriek 53.8, wat tot een hogere klasse-indeling kan leiden.

    Voor exploitaties die op een groot terrein plaatsvinden, waarbij vele ondergrondse constructies aanwezig zijn (vb. bedrijfsterreinen in de Antwerpse haven), moeten regelmatig constructies nagekeken of hersteld worden. In praktijk betekent dit dat er zo goed als permanent op het bedrijfsterrein, maar telkens op een andere locatie, een kleinschalige bemaling plaatsvindt. Hiervoor zou telkens een melding voor een tijdelijke bemaling moeten gebeuren (rubriek 53.2). Om de administratieve last hiervan te beperken, wordt de mogelijkheid gecreëerd om het geheel van bemalingen in het kader van onderhoudswerken als een permanente bemaling aan te vragen. Onderhoudswerken worden in artikel 4.1.1, 9° van de VCRO gedefinieerd als "werken, andere dan stabiliteitswerken, die het gebruik van een constructie voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geërodeerde of versleten materialen of onderdelen". Onderhoudswerken zijn overeenkomstig artikel 4.2.1 van de VCRO ook vrijgesteld van een omgevingsvergunning voor een stedenbouwkundige handeling. Door deze bemalingen als een geheel te melden of aan te vragen, kan de impact beter beoordeeld worden, en kan ook meer ingezet worden op beheersmaatregelen zoals retour en nuttig gebruik.

    Herstel of heraanleg van infrastructuur met openbaar karakter (zoals openbare rioleringen) worden voor alle duidelijkheid niet gevat door "onderhoudswerken aan op het terrein aanwezige constructies".

    In plaats van te spreken over terugpompingen van "onbehandeld en niet-verontreinigd grondwater", wordt verwezen naar "bemalingswater". De sectorale voorwaarden beschrijven de kwaliteit waaraan het teruggepompte bemalingswater moet voldoen.

    Naar analogie met rubriek 53.2 kan het terug in de ondergrond brengen zowel door het er in te pompen, als het bemalingswater gravitair in de ondergrond te laten dringen. Daarom wordt de term "terugpompingen" vervangen door de woorden "terug in de ondergrond brengen". De generieke verplichting om bemalingswater terug in de grond te brengen in dezelfde watervoerende laag zal worden vermeld in de sectorale bepalingen, maar niet meer in de rubrieksomschrijving. Op deze wijze is een gemotiveerde afwijking in uitzonderlijke gevallen mogelijk. De rubrieksindeling bij rubrieken 53.5.1° en 53.5.3° is evenwel op netto opgepompte volumes. Deze zijn vastgelegd in een definitie en aftrek van het terug in de grond gebrachte volume bemalingswater kan enkel als het wordt teruggebracht in dezelfde watervoerende laag.

Het teruggebrachte bemalingswater is vrijgesteld van bijkomende indeling in rubriek 53.8 tot 5 000 m³/j. Dit is gelijk aan dan de 5 000 m³/j bij de tijdelijke bemalingen.

In de rubriek 53.5.1 wordt de loutere verwijzing naar tunnels vervangen. Wegen en infrastructuur voor openbaar vervoer kunnen ook lager dan het maaiveld aanwezig zijn, waarbij een permanente bemaling nodig is. Het loutere feit dat er dan geen dak op deze verlaagde bedding ligt is niet relevant voor de milieu-impact en indeling. De drempel voor de indeling in de subrubrieken 53.5.1° a) en b) zijn analoog aan die voor de huidige rubriek 53.5. Dit betekent een verstrenging van de klasse-indeling voor bemalingen in het kader van infrastructuur van meer dan 30.000 m³/jaar. De klasse-indeling kan behouden blijven indien de exploitant inspanningen levert om het opgepompte grondwater geheel of gedeeltelijk terug te brengen in de watervoerende laag. Voor permanente bemalingen moet dit zoveel mogelijk gestimuleerd worden.

In de rubriek 53.5.2 wordt voor de mijnverzakkingsgebieden een duidelijkere formulering opgenomen voor wat betreft de "diepte waarop het water wordt gewonnen". De drempel voor indeling wordt van 500 m³/j naar 5.000 m³/j opgetrokken, naar analogie met de drempels in de rubriek 53.8.

De rubriek 53.5.3 is van toepassing op permanente bemalingen voor alle andere toepassingen dan gevat onder rubriek 53.5.1 (infrastructuur) en 53.5.2 (mijnverzakkingsgebied). Er wordt een drempelwaarde voor indeling ingevoerd waardoor dompelpompen in kelders bij particulieren niet ingedeeld zijn. Deze drempel wordt gelijkgesteld met het van indeling vrijgestelde debiet bij particuliere winningen voor huishoudelijke toepassingen. Om te vermijden dat deze dan alsnog onder de rubriek 53.8 zouden ingedeeld zijn, wordt onder rubriek 53 een bijkomende uitzondering c) voorzien.

De drempels voor de indeling in de subrubrieken 53.5.3° a), b) en c) zijn analoog aan deze in de rubriek 53.5.2° en 53.8. Dit betekent een verstrenging van de klasse-indeling voor alle permanente bemaling van meer dan 5.000 m³/jaar. De klasse-indeling kan behouden blijven indien de exploitant inspanningen levert om het opgepompte grondwater geheel of gedeeltelijk terug te brengen in de watervoerende laag. Voor permanente bemalingen moet dit zoveel mogelijk gestimuleerd worden.

13. Grondwaterwinningen die gebruikt worden voor thermische energieopslag met een beperkt opgepompt debiet, en in een freatische watervoerende laag (dit wordt bepaald door het dieptecriterium), hebben een beperkte milieu-impact. Deze kunnen als meldingsplichtig in plaats van vergunningsplichtig beschouwd worden. Grondwaterwinningen die gebruikt worden voor thermische energieopslag met een opgepompt debiet van meer dan 30.000m³/j tot en met 100.000m³/j zijn vandaag klasse 1 maar worden door de voorgestelde aanpassing klasse 2. Op de spui na moet het volledige debiet bij een dergelijk systeem terug in dezelfde watervoerende laag geïnjecteerd worden als waaruit het onttrokken wordt. Hierdoor is het netto onttrokken debiet beperkt en de kwantitatieve impact veel kleiner dan bij klassieke waterwinningen met eenzelfde opgepompt debiet. Een hogere klassegrens voor een klasse 2 activiteit is daardoor te verantwoorden.

    Met deze administratieve vereenvoudiging kan de transitie in de energievoorziening worden ondersteund.

    Er wordt specifiek een subrubriek gemaakt voor boringen met een diepte van 500 m of meer ten opzichte van het maaiveld. Hiermee wordt een onduidelijkheid over een dubbele rubricering met rubriek 55.2 weggenomen. Bij rubriek 55.2 wordt een verduidelijking opgenomen dat de dubbele rubricering niet van toepassing is.

    Door het maken van een aparte rubriek voor systemen met een diepte van 500m of meer ten opzichte van maaiveld kunnen er ook specifieke voorwaarden of mogelijkheden tot afwijking van sectorale voorwaarden worden opgenomen. Zo moet

het mogelijk zijn om vb. via de omgevingsvergunning een afwijking toe te staan op de peilfilterstelling in alle bovenliggende watervoerende lagen, op de temperatuur van het teruggebrachte water,… Voor geothermiesystemen op een diepte van 500 m of meer zijn de standaard sectorale voorwaarden hiervoor niet relevant. Dit betekent een administratieve vereenvoudiging aangezien er geen aparte afwijkingsprocedure voorafgaand aan de omgevingsvergunningsaanvraag bij de minister moet worden ingediend.

Door het maken van een aparte rubriek kan deze activiteit ook gekoppeld worden aan de erkenningscategorie 7° 5) van artikel 6 van VLAREL. Er heerste onduidelijkheid of ook bedrijven met erkenningscategorie 7° 2) de boringen voor dergelijke diepe geothermiesystemen mochten uitvoeren, maar dit is niet wenselijk. VLAREL wordt hiertoe ook aangepast.

Nuttig gebruiken van het spuiwater wordt gefaciliteerd door te voorzien dat hiervoor geen aparte rubriek moet aangevraagd worden. Het volume spui is beperkt tot 500m³/j per put (art 5.53.6.2.7 van titel II van VLAREM).

14. Met deze aanpassing wordt een onduidelijkheid over de rubricering van drinkwaterwinningen in mijnverzakkingsgebied weggewerkt. Deze moeten zowel over de rubriek 53.4.2 als de 53.7 beschikken. De beperkte gevallen die hieronder vallen, beschikken over beide rubrieken waardoor overgangsbepalingen niet nodig zijn.

15. In de rubriek 53.2 is het volgende opgenomen: "bemaling die technisch noodzakelijk is voor de verwezenlijking van werken of de aanleg van nutsvoorzieningen, beide met inbegrip van terug in de ondergrond brengen van bemalingswater en het nuttige gebruik tot maximaal 5000 m³ bemalingswater per jaar". Het nuttig gebruik van 5000 m³ bemalingswater is bijgevolg vrijgesteld van de vergunningsplicht. Wanneer meer dan 5000 m³ bemalingswater nuttig gebruikt wordt, is de rubriek 53.8.2 of 53.8.3 van toepassing. Om het aanvragen van deze rubriek procedureel niet te verzwaren, wordt de mogelijkheid voorzien om deze als tijdelijke inrichting of activiteit aan te vragen. Hiervoor wordt in kolom 3 de letter T toegevoegd, dit staat voor een inrichting of activiteit waarvoor een tijdelijke vergunning kan worden verkregen. Tijdelijke inrichtingen en activiteiten worden als volgt gedefinieerd in het DABM: "de door de Vlaamse Regering aangewezen inrichtingen en activiteiten die op tijdelijke basis, gedurende maximaal één jaar als ze verband houden met een bouwwerf of maximaal drie maanden in de overige gevallen, worden ingezet en waarvan de exploitatie geen blijvende gevolgen heeft voor de mens en het milieu".

    Door toevoeging van de letter T kunnen ook kortdurende grondwaterwinningen (maximaal 3 maanden) en niet-bemalingsgerelateerde, doch werfgebonden grondwaterwinningen (vb. voor een tijdelijke betoncentrale, gedurende maximaal een jaar) als tijdelijke inrichting aangevraagd worden. Aangezien in de vereenvoudigde procedure een adviesbevoegdheid voor VMM geldt, wordt deze mogelijkheid opengelaten.

16. Voor grootschalige irrigatieprojecten voor landbouwdoeleinden (100ha of meer) die ook opgenomen zijn in bijlage II, 1, c, eerste streepje van het projectMER-besluit 2004 wordt een afzonderlijke rubriek voorzien onder rubriek 64 – irrigatie voor landbouwdoeleinden. Dergelijke projecten waren ingedeeld in subrubriek 53.10.1. Dit is een subrubriek van rubriek 53 – winning van grondwater. Aangezien grootschalige irrigaties inhoudelijk geen grondwaterwinningen zijn, worden dergelijke projecten geschrapt in subrubriek 53.10.
    Droogleggingsprojecten voor landbouwdoeleinden waren ingedeeld in subrubriek 53.10.2° (meer dan 50ha) en 3° (meer dan 15ha met aanzienlijk negatief effect op de freatische grondwatertafel in een bijzonder beschermd gebied). De subrubrieken 53.10, 2° en 3° worden opgeheven en ondergebracht in de bestaande rubriek 53.3 e

in een nieuwe rubriek 65, aangezien de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.53 van titel II van VLAREM niet bedoeld zijn voor dergelijke projecten.

17. Bij de rubrieken 53.2 en 53.5 wordt in de rubrieksomschrijving de term "niet-verontreinigd" geschrapt, alsook wordt de zinsnede "in dezelfde watervoerende laag" geschrapt omdat dit in de sectorale voorwaarden wordt ingeschreven. Ook "terugpompingen" werd vervangen door "terug in de ondergrond brengen" omdat dit proces evengoed gravitair van verlopen.

    Met de VLAREM-trein 2017 werd ook de term "onbehandeld" uit de omschrijving van rubriek 53.2 geschrapt. De omschrijving van rubriek 53.2 wordt: "bemaling die technisch noodzakelijk is voor de verwezenlijking van werken of de aanleg van nutsvoorzieningen, beide met inbegrip van terug in de ondergrond brengen van bemalingswater en het nuttige gebruik tot maximaal 5000 m³ bemalingswater per jaar". Voor rubriek 53.2 kan een dubbele rubricering gelden met rubriek 53.11. Deze rubriek is een omzetting van categorie 10, o) uit bijlage II van het MER-besluit.

    Tussen deze beide rubrieken ontstaat bijgevolg een discrepantie door het schrappen van de termen "niet-verontreinigd", "onbehandeld" en "in dezelfde watervoerende laag". Ook in de nieuwe rubriek 53.5 wordt opgenomen dat het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater, is inbegrepen in deze rubriek.

    Een gelijkaardige aanpassing van rubriek 53.11 dringt zich dus op om te vermijden dat projecten die onder bijlage II van het MER-besluit vallen, beperkt zouden zijn in de mogelijkheden tot het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater.

    In de bijlagen I en II van de project-MER-richtlijn worden deze termen niet gebruikt. De rubriek 53.11 is een vertaling van categorie 10, o) uit bijlage II van het project-MER-besluit. De omschrijving "met inbegrip van terugpomping van onbehandeld en niet-verontreinigd grondwater in dezelfde watervoerende laag, en" is in oktober 2014 toegevoegd in het project-MER-besluit, in samenspraak met de toenmalige dienst MER, om in lijn te zijn met een aanpassing aan de rubrieksomschrijving van rubriek 53.2. Met andere woorden, vanuit de Europese regelgeving is er geen noodzaak om deze termen te behouden in functie van de verplichtingen met betrekking tot milieueffectrapportage.

    Bij een (geplande) herziening van de bijlagen van het project-MER-besluit wordt deze aanpassing op dat moment ook best meegenomen. Dit zal worden bewaakt, om de omschrijving in lijn te houden met de rubriek 53.11.

    De zinsnede "netto onttrokken debiet" kan behouden blijven. Hiervoor is een definitie opgenomen.

    De mogelijk dubbele rubricering van rubriek 53.11.2° met rubriek 53.11.1° wordt geschrapt. Dit heeft geen impact naar voorwaarden, noch m.e.r.-plicht en betreft louter een administratieve vereenvoudiging.

18. Onder de hoofdrubriek 54 worden de rubrieken bij "op een andere wijze dan" geactualiseerd. Voor alle subrubrieken van rubriek 53 waarbij terugpompingen van gewonnen grondwater inbegrepen zijn in de rubriek (rubrieken 53.1, 53.2, 53.5, 53.6 en 53.12), moet geen bijkomende rubriek 54 aangevraagd worden. De rubrieken 53.4 en 53.5 worden samengevoegd tot rubriek 53.5, met ditzelfde besluit. De rubriek 53.7 wordt geschrapt, gezien het terugbrengen van water bij deze activiteit wordt ondervangen door de uitzondering b) onder rubriek 54.

    De huidige rubrieken 54.1 en 54.2 worden samengevoegd in de rubriek 54. De wijze waarop het water kunstmatig wordt ingebracht (via geboorde putten, waterbekkens of vijvers) is minder relevant, wel de zone in de ondergrond waarin het water wordt ingebracht (onverzadigde of verzadigde) en het type watervoerende laag. Om in de

toekomst verdere differentiatie in de sectorale voorwaarden mogelijk te maken, wordt ervoor gekozen om de opdeling te maken in deze verschillende zones en watervoerende lagen.

Er wordt met dit wijzigingsbesluit een definitie toegevoegd voor het kunstmatig aanvullen van grondwater.
In de rubriek 54 worden aanvullend aan deze definitie een aantal verduidelijkingen toegevoegd.

Punt a) heeft betrekking op de infiltratie van niet-verontreinigd hemelwater, wat niet beschouwd wordt als het kunstmatig aanvullen van grondwater. . We voegen met dit besluit een nieuwe definitie in van hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen, zie de laatste definitie onder artikel 1. Dit gaat over vb. wadi's en onder- en bovengrondse infiltratiebekkens en -kratten. Van hemelwater dat afstroomt van een dak, terras, oprit, parkeerplaats, een weg die niet hoort bij een IIOA e.d. veronderstelt de wetgever dat dit niet of slechts in beperkte mate vervuild is waardoor het aanzien wordt als niet-verontreinigd hemelwater. Dit hemelwater moet worden opgevangen, hergebruikt en maximaal ter plaatse vastgehouden en/of geïnfiltreerd in de bodem. Op bedrijfsterreinen kan het hemelwater echter in contact komen met verontreinigende stoffen. Hemelwater dat valt op verharde terreinen die verontreinigd zijn door de exploitatie van een ingedeelde inrichting (bijv. containerparken, schroothandelaars, tankpistes) is verontreinigd hemelwater en te beschouwen als bedrijfsafvalwater.

Punt b) heeft betrekking op de infiltratie vanuit bekkens bij installaties voor openbare watervoorziening. Tijdens verschillende fases van het drinkwaterproductieproces kan ingenomen water of proceswater in bekkens opgeslagen worden en van daaruit infiltreren. Dit wordt niet beschouwd als een vergunningsplichtige aanvulling. Vanuit de bescherming van de drinkwatervoorraden heeft de exploitant van de winning er trouwens alle belang bij om het gewonnen grondwater kwalitatief te beschermen.

Punt c) heeft betrekking op irrigatie. Ook dit wordt niet aanzien als een vorm van kunstmatig aanvullen van grondwater. Het doel bij irrigatie is immers voldoende bodemvocht te voorzien, niet het aanvullen van aquifers. Omdat niet alle vormen van irrigatie ingedeelde handelingen zijn onder de nieuw in te voeren rubriek 64 wordt de verduidelijking bij de rubrieksomschrijving van kunstmatige aanvulling gegeven.

De drempel van 2.500 m³ per dag is in overeenstemming met de MER-categorieën zoals opgenomen in Bijlage I en II van het MER-besluit. De drempel van jaarlijks 10 miljoen m³ of meer wordt niet meer vermeld aangezien dit ondervangen is door een dagdebiet van 2.500m³ of meer.

19. Funderingsboringen kunnen onder meer het volgende bevatten: micropalen, grindpalen, grondverdringende palen (beton- of groutpalen), grout- en trekankers. Ingeheide palen en damplanken werden sowieso al niet beschouwd als een boring. Het uitvoeren van funderingsboringen moet niet uitgevoerd worden door een erkend boorbedrijf, zoals bedoeld in artikel 7°, a) van VLAREL. Dit is reeds zo voorzien in de wetgeving. Het is logisch om deze uitzondering ook door te trekken naar de indelingslijst, en dezelfde terminologie te gebruiken.
Bovendien wordt dergelijk type boringen in de praktijk zelden aangevraagd of gemeld, maken de funderingspalen onderdeel uit van een constructie en zijn er in titel II van VLAREM reeds voldoende milieuvoorwaarden opgenomen onder deel 6 Milieuvoorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen, met name:
    - Artikel 6.9.1.1.: Grondwaterwinningen en boringen, met uitzondering van grondwaterwinningen voor handpompen, worden aangelegd, gewijzigd, verbouwd en geëxploiteerd volgens de regels van goed vakmanschap, die opgenomen zijn in de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten

voor grondwaterwinning, vermeld in bijlage 5.53.1, die bij dit besluit is gevoegd. Het aanleggen, wijzigen, verbouwen en buiten dienst stellen van een grondwaterwinning en het uitvoeren en buiten dienst stellen van een boring, met uitzondering van grondwaterwinningen voor handpompen, mag vanaf 1 januari 2015 alleen gebeuren door een boorbedrijf, erkend volgens het VLAREL, voor de desbetreffende discipline, vermeld in artikel 6, 7°, a), van het voormelde besluit, als die activiteit niet uitgesloten is van het toepassingsgebied van een boorbedrijf, vermeld in artikel 6, 7°, a), van het voormelde besluit;

- Artikel 6.9.1.1ter.: Het is verboden grondwaterwinningen en boringen, met uitzondering van peilputten, aan te leggen of te gebruiken als deze zich dieper dan 2,5 m onder het maaiveld bevinden en geheel of gedeeltelijk liggen in een beschermingszone van het type I of II van grondwaterwinningen, bestemd voor de openbare watervoorziening, zoals afgebakend in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende nadere regelen voor de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones;
- Artikel 6.9.1.2.: Het boorgat wordt bovenaan afgedicht om verontreiniging van de grondwaterlagen te voorkomen. Het is verboden om verschillende watervoerende lagen met elkaar in verbinding te brengen, zowel via meerdere filters in één boorgat als via de ruimte tussen de boorput en de wand van het boorgat. Het plaatsen van kleistoppen ter hoogte van de scheidende lagen of het cementeren van de ruimte tussen de ingebrachte buizen en de wand van het boorgat is verplicht.

Voor alle bij rubriek 55 uitgezonderde boringen van meer dan 2,5m onder maaiveld die gelegen zijn in beschermingszone type III, uitgezonderd die voor peilputten, geldt vandaag dat ze ingedeeld zijn onder rubriek 52.1.2 – "niet elders ingedeelde handelingen die krachtens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones verboden zijn binnen de beschermingszones type II". Rubriek 52.1.2 is een klasse 2 rubriek waaraan geen sectorale bepalingen gekoppeld zijn. Door bij de rubriek 55 te vermelden dat dit gaat over andere boringen dan vermeld in rubriek 52, voorkom je dat volgens rubriek 55 niet-ingedeelde boringen alsnog in rubriek 52 ingedeeld kunnen worden als ze in beschermingszone type III gelegen zijn. Door deze aanpassing moeten de niet-ingedeelde boringen nu wel voldoen aan de voorwaarden van deel 6 van titel II van VLAREM, dewelke voldoende bescherming van de watervoerende lagen vooropstelt.
Door het schrappen van deze activiteiten onder rubriek 52.1.2, komt voor deze activiteiten de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek te vervallen (kenletter A in de kolom 'VLAREBO').
Voor boringen in het kader van thermische energieopslag in boorgaten gelegen in beschermingszone type III geldt vandaag reeds dat ze vergunningsplichtig zijn. Met voorgestelde aanpassing worden ook geotechnische boringen van meer dan 2,5m diep en gelegen binnen beschermingszone type III ingedeeld in de rubriek 55, en niet langer in de rubriek 52.1.2. De uitzondering op de indelingsplicht blijft behouden voor alle boringen in functie van de aanleg van peilputten (al zo voorzien in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones), voor boringen ter naleving van wettelijke verplichtingen en voor funderingsboringen. Het is niet wenselijk dat het naleven van een wettelijke verplichting apart onderworpen wordt een vergunningsaanvraag. Deze activiteiten zijn reeds beoordeeld bij het al dan niet toestaan van de activiteit waarbij de wettelijke verplichting geldt. Funderingsboringen maken deel uit van een constructie en worden reeds beoordeeld bij de omgevingsvergunning voor deze constructie.

20. Er is onder rubriek 53.6 specifiek een subrubriek gemaakt voor boringen met een diepte van 500 m of meer ten opzichte van het maaiveld. Door deze aanvulling onder rubriek 55.2 wordt een verduidelijking opgenomen dat een dubbele rubricering niet van toepassing is.

21. Met het schrappen van het begrip "uitgravingen" wordt de toepassing van deze rubriek verduidelijkt. Het begrip "uitgravingen" kan zeer ruim geïnterpreteerd worden. Het is niet de bedoeling om bij werken aan kanalen, grachten e.d. een gedeeltelijke opvulling (vb. in het kader van het verleggen van een waterloop of werken aan oevers of kades) in te delen. Daarom wordt dit te ruime begrip geschrapt. Voor dergelijke werken blijft de regeling rond het grondverzet gelden. Deze verduidelijking doet dus geen afbreuk aan de bescherming van het milieu.

    Met deze aanpassing wordt ook verduidelijking gegeven aan het begrip "put". Waterplassen en vijvers worden beschouwd als een put en worden in de omschrijving van put opgenomen. Voor de toepassing van de rubriek en de sectorale voorwaarden is naast de opvulcapaciteit ook een minimale diepte van de put relevant. Verondiepingen boven 1,5 m onder maaiveld hebben naar stabiliteit geen ingrijpende effecten, de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.60 van VLAREM II zijn hiervoor weinig relevant. Voor deze verondiepingen blijft de grondverzetsregeling evenzeer van kracht, waardoor de kwaliteit van de gebruikte bodemmaterialen gewaarborgd blijft. Bovendien is in artikel 5.60.2 van VLAREM II momenteel al opgenomen dat voor de bovenste laag van 150 cm het standstillbeginsel geldt voor wat betreft de milieukwaliteit.

    Het is niet de bedoeling om constructies als kelders e.d. in te delen. De omschrijving van deze rubriek en de voorwaarden zijn eerder gericht op zichtbare putten in het landschap, die men wil opvullen en afwerken. Een kelder onder een gebouw komt pas bloot liggen naar aanleiding van het slopen of renoveren van een gebouw, en het opvullen ervan kadert in datzelfde renovatie- of sloopproject. Het (gedeeltelijk) opvullen van een kelder onder een gebouw in het kader van een renovatie- of sloopproject kunnen we beschouwen als niet ingedeeld in rubriek 60.

    Een dok wordt beschouwd als een put.

    Constructie is gedefinieerd in VCRO artikel 4.1.1, 3°: "constructie: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds".

    Bij de uitzondering wordt tevens een kwaliteitseis voor de gebruikte bodemmaterialen vermeld.

22. Met de invoering van deze nieuwe rubriek, wordt de subrubriek 53.10.1 omgezet in een aparte rubriek 64. Naar leesbaarheid van de indelingslijst is het immers logischer om een irrigatieproject niet onder te brengen bij een grondwaterwinning maar een aparte rubriek te voorzien. Onder irrigatie worden zowel bevloeiing als beregening gevat, inclusief ondergrondse bevloeiing aangezien irrigatie ook kan gebeuren via ingegraven buisjes.

    Enkel voor grootschalige irrigatieprojecten voor landbouwdoeleinden (100 ha en meer) die ook opgenomen zijn in het MER-besluit wordt een vergunningsplicht voorzien.

23. Droogleggingsprojecten voor landbouwdoeleinden waren ingedeeld in subrubriek 53.10.2° (meer dan 50ha) en 3° (meer dan 15ha met aanzienlijk negatief effect op de freatische grondwatertafel in een bijzonder beschermd gebied). Deze subrubrieken worden omgezet in nieuwe subrubrieken van de rubriek 53.3 (voor wat betreft de draineringen) en in een aparte rubriek 65, droogleggingsprojecten via regelbare constructie. Naar leesbaarheid van de indelingslijst is het immers logischer om een waterbeheersingsproject niet onder te brengen bij een grondwaterwinning maar een aparte rubriek te voorzien. De rubrieksomschrijving wordt via artikel 1 in

dit besluit gedefinieerd, en het toepassingsgebied van deze rubriek wordt hierdoor dan ook verduidelijkt, namelijk dat deze rubriek de inrichtingen of activiteiten omvat die geëxploiteerd worden als IIOA en waarop VLAREM kan ingrijpen, niet de handelingen die stedenbouwkundige handelingen zijn en onder een ander beoordelingskader vallen.

Door opname in een aparte rubriek is het ook mogelijk om specifieke sectorale voorwaarden uit te werken en in titel II van het VLAREM op te nemen.

Er wordt verduidelijkt dat draineringen ingedeeld zijn onder rubriek 53.3 en er geen dubbele rubricering geldt met rubriek 65.

De door deze rubriek gevatte drooglegingsprojecten via regelbare constructies worden vaak uitgevoerd door waterbeheerders en kunnen moeilijk los gezien worden van het globale peilbeheer van de waterbeheerders. In uitvoering van punt 3° van artikel 21 van de wet betreffende de onbevaarbare waterlopen is hiervoor een aparte regeling rond peilbeheer uitgewerkt, onder de bepalingen van het algemeen reglement van de onbevaarbare waterlopen en grachten. Deze regeling is opgenomen in het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten (VR 5/5/2023). In de nieuwe rubriek 65 wordt daarom opgenomen dat drooglegingsprojecten via regelbare constructies die voldoen aan het besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten, uitgezonderd zijn van indeling. Logischerwijze blijven drooglegingsprojecten via regelbare constructies die niet voldoen aan dit besluit wel vergunningsplichtig indien de ondergrenzen voor oppervlakte overschreden worden.

ARTIKEL 56

De codering van de watervoerende lagen in Vlaanderen werd in opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij geupdated (Deckers J., De Koninck R., Rombaut B., 2019. Update Hydrogeologische Codering van Vlaanderen: HCOV-versie 2. Ref. 2019/RMA/R/1899). De nieuwe versie wordt in deze bijlage ook juridisch verankerd.
De conversie tussen de oude en nieuwe versie is terug te vinden in bijlage D van het eerder geciteerde rapport en kan geraadpleegd worden op https://www.dov.vlaanderen.be/page/hydrogeologische-codering-van-vlaanderen-hcov-versie-2.

ARTIKEL 57

Het huidige dieptecriterium voor "rubriek 53.8 - andere grondwaterwinningen" houdt rekening met de geologie, het van nature voorkomen van verzilt grondwater en de ligging van de Habitat- en Vogelrichtlijngebieden. Met deze wijziging wordt het dieptecriterium in of nabij VEN-gebieden verlaagd tot 0m waardoor elke grondwaterwinning onder rubriek 53.8 in dit gebied vergunningsplichtig wordt.
Voor inrichtingen met een grondwaterwinningen die ten gevolge van deze wijziging vergunningsplichtig worden moet conform artikel 51 van het Decreet betreffende de omgevingsvergunning het bestaan van de exploitatie meegedeeld worden aan de bevoegde overheid binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag na de datum van de inwerkingtreding van die wijziging.

ARTIKEL 58

Met dit artikel wordt een kaart met het dieptecriterium ingevoegd voor de rubriek 53.6. Rubriek 53.6 -grondwaterwinningen die gebruikt worden voor thermische energieopslag in watervoerende lagen- wordt zo aangepast dat dergelijke installaties met een beperkt opgepompt debiet, in een freatische watervoerende laag en gelegen buiten een beschermingszone rond een drinkwaterwinning meldings- in plaats van vergunningsplichtig worden. Het criterium van diepte en ligging is vertaald in een dieptecriterium voor rubriek

53.6. Het dieptecriterium zal eenvoudig kunnen geconsulteerd worden in het webloket van DOV (http://dov.vlaanderen.be). Via dit webloket zijn de dieptecriteria voor rubriek 53.8 en 55 ook ontsloten.

Hoofdstuk 2: Wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (VLAREL)

ARTIKEL 59

Artikel 6, 7°, a) van het VLAREL bevat een opsomming de disciplines van de erkende boorbedrijven.

Een nieuwe rubriek 53.1.1° voor proefbemalingen, vereist een specifieke vermelding in de disciplines van de erkende boorbedrijven zodat het duidelijk is dat deze ook geïnstalleerd moeten worden door boorbedrijven die erkend zijn in de discipline uit punt 1.

Voor de discipline in punt 2 van het artikel wordt de maximale diepte beperkt tot minder dan 500 meter onder maaiveld. Boren tot grotere dieptes dient voorbehouden te blijven voor bedrijven die hier voldoende ervaring in opbouwen en ook over het nodige materiaal beschikken. Dit type boringen dient uitgevoerd te worden door boorbedrijven die erkend zijn in de discipline 5. Dit loopt ook samen met de aanpassing aan de indelingslijst voor de rubriek 53.6 waar een nieuwe rubriek 53.6.4° wordt ingevoerd voor diepe geothermische systemen.

Verder wordt er ook gezorgd voor een verhoogde éénvormigheid in de verwijzing naar de indelingslijst die voor de discipline uit punt 3 anders is dan voor de discipline uit punt 4.

ARTIKEL 60

Het te wijzigen artikel 53/6 bevat gebruikseisen voor erkende boorbedrijven vermeld in artikel 6, 7°, a) van het VLAREL.

Onder punt 7 van de gebruikseisen van de erkenning als boorbedrijf wordt verduidelijkt dat alle werken voor het boren of opvullen voorafgaandelijk gemeld moeten worden. Dit betreft een doorvertaling van de sectorale voorwaarden die gelden voor de exploitant, naar een gebruikseis van het erkende boorbedrijf dat instaat voor de werken.

Verder wordt een verplichting ingevoerd dat installatie en ontmanteling van bemalingen moeten gemeld worden door het erkende boorbedrijf. In realiteit worden het merendeel van de bemalingen nu al opgestart door een erkend boorbedrijf. Via deze verplichting wordt het mogelijk om een actueel beeld te krijgen van de actieve bemalingen. Dit is relevant om mogelijkheden tot hergebruik beter in kaart te brengen en zo ook aanbod en vraag te verbinden (verder te ontsluiten via bestaande platformen uit de privésector zoals Werfwater die nu nog afhankelijk zijn van goodwill van betrokken bedrijven). Door het rapporteren van de tellerstanden van de debietmeters zal er enerzijds een beter zicht komen op het naleven van het voorwerp van aktename en melding, maar ook een beter inzicht komen in hoeverre waterbesparende maatregelen tijdens de werken effect hebben en welk debiet er effectief onttrokken worden. Een inschatting op basis van aangevraagde debieten voor bemalingen in het jaar 2020 geeft namelijk aan dat het debiet aanzienlijk is (hoger dan het vergunde debiet voor de sector industrie).

Er wordt ook een verplichting ingevoerd voor 10-jaarlijkse controles op vergunningsplichtige grondwaterwinningen onder rubriek 53.8. De rapportering van deze controles door het erkende boorbedrijf via een webapplicatie naar de Databank Ondergrond Vlaanderen wordt opgelegd via deze gebruikseis. Dit maakt toezicht op naleving van de verplichting (vanuit artikel 53.6.6.1., vierde lid van titel II van het VLAREM) mogelijk.

////////////

Hoofdstuk 3: Wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

ARTIKEL 61

De laatste paragraaf van artikel 68 van het omgevingsvergunningendecreet stelt dat de Vlaamse Regering een minimale en maximale geldigheidsduur kan vaststellen van de in de 2de paragraaf van dit artikel opgesomde gevallen.

In uitvoering hiervan wordt voor grondwaterwinningen (geval 3°) de termijn vastgesteld op max. 20 jaar voor de subrubrieken onder 53.5, 53.8 en 53.12. Voor deze rubrieken is het aangewezen dat er geen vergunningen van onbepaalde duur verleend worden om te kunnen bijsturen n.a.v. evoluties in de beschikbare grondwatervoorraden o.a. ten gevolge van klimaatsveranderingen en de toestandbepaling in de grondwaterspecifieke delen van stroomgebiedbeheerplannen.

Bemalingen voor de verwezenlijking van werken of aanleg van nutsvoorzieningen hebben een tijdelijk karakter. Naar analogie met art. 99 van het omgevingsvergunningendecreet dat stelt dat omgevingsvergunningen van rechtswege vervallen als de vergunde gebouwen niet winddicht zijn binnen 5 jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning wordt de termijn beperkt voor bemalingen zoals bedoeld in rubriek 53.2 die gekoppeld zijn aan de uitvoeren van de bouw- of infrastructuurwerken. Niet in alle omgevingsvergunningen wordt opgenomen dat deze bemaling slechts vergund zijn voor een bepaalde termijn, vandaar dat het noodzakelijk is om deze tijdelijkheid generiek te voorzien.

Voor grootschalige en langlopende werven kunnen aaneensluitend en overlappend binnen dezelfde uitvoeringsvergunning tijdelijke bemalingen uitgevoerd worden in functie van verschillende werken die noodzakelijk zijn, waarvan de individuele duurtijd per deelwerk max. vijf jaar betreft, maar waarvan de cumulatieve duur de vijf jaar kan overschrijden. In dergelijke vergunningen is het belangrijk dat een fasering voor de rubriek 53.2 wordt voorgesteld door de aanvrager, overeenkomstig artikel 80 van het Omgevingsvergunningendecreet.

Bij rubriek 53.9 en 53.11 is er altijd een dubbele rubricering van toepassing. Door beperking van de termijn van de gekoppelde rubriek wordt het geheel beperkt in termijn. De gekoppelde rubriek is niet altijd beperkt en daarom is ervoor gekozen om rubriek 53.9 en 53.11 niet generiek te beperken.

Eerder verleende vergunningen met een langere geldigheidsduur worden door deze aanpassing van rechtswege teruggebracht tot deze termijnen. Hierbij wordt ingegrepen op reeds verleende rechten omwille van algemeen belang, namelijk vanuit het beheer van grondwatervoorraden. Deze zijn een gemeen goed.

Het stelsel van omgevingsvergunningen voor ingedeelde inrichtingen is nog relatief nieuw. Er zijn nog geen dergelijke vergunningen die met toepassing van deze regeling al zouden verstreken zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit die hun looptijd tot 20 jaar beperkt, noch zijn er vergunningen die -rekening houdend met deze 20 jaar- weldra zouden verstrijken. Voor bemalingen die vallen onder de rubriek 53.2 is er nood aan een overgangsregeling om geen afbreuk te doen aan gewekte, rechtmatige verwachtingen, vermits daar wel het risico bestaat dat de termijn van vijf jaar reeds verstreken is of dreigt te verstrijken (bv. bij bemalingen in het kader van grootschalige en langdurige werven, of bij bemalingen waar geen eindtermijn in de vergunning werd opgenomen).

Voor dit artikel werd een slotbepaling uitgewerkt.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

ARTIKEL 62

////////////

De regeling waarmee in artikel 16 het plaatsen van waarnemingsbuizen of peilputten de inschakeling van een MER-deskundige vereist, is enkel zinvol toe te passen op waarnemingsbuizen of peilputten die aangebracht worden na de inwerkingtreding van dit besluit.

ARTIKEL 63
In artikel 26 wordt een verplichting tot peilsturing opgelegd voor nieuwe draineringen binnen gebieden die door de Vlaamse minister worden aangeduid op kaart. Dit artikel bepaalt dat deze kaart uiterlijk zes maanden na inwerkingtreding wordt gepubliceerd.

ARTIKEL 64
De klasse-indeling van draineringen wordt in 2 stappen gewijzigd, zoals vastgelegd in het Vlaams Klimaatadaptatieplan. Zo zullen historische draineringen die minstens gedeeltelijk gelegen zijn in of op een afstand van minder dan 500 meter van een habitatrichtlijngebied 3 jaar de tijd krijgen om een vergunning aan te vragen. Ook draineringen die aangelegd werden na 1/5/1999 en die niet geakteerd werden voor 8/10/2022 en die minstens gedeeltelijk gelegen zijn in of op een afstand van minder dan 500 meter van een speciale beschermingszones of het Vlaams Ecologisch Netwerk of "valleigebied" of vallei- of brongebied" krijgen 3 jaar de tijd om een vergunning aan te vragen.
Om dit te implementeren, wordt de rubriek 53.3 met een tussenperiode 2 maal gewijzigd via dit wijzigingsbesluit.

ARTIKEL 65

De artikelen 1,1°, 3 tot en met 10, 14, 21, 24, 25, 27 tot en met 33, 36, 39,2° en 3°, 44 tot en met 47, 51 en 55 (m.u.v. 10° gelet op artikel 64) tot en met 60 bevatten bepalingen die de indelingslijst, zoals opgenomen in bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, en de daarmee samenhangende sectorale milieuvoorwaarden wijzigen. Omdat dit een aanpassing van het omgevingsloket vereist, treden deze bepalingen later in werking, en dit op een door de minister te bepalen datum die echter binnen het jaar na de publicatie van dit besluit in het Belgisch Staatsblad moet gebeuren .

ARTIKEL 66

Dit artikel voorziet in een overgangsbepaling voor peilputten die aangelegd zijn voor de inwerkingtreding van het artikel 38, 1° van dit besluit.

ARTIKEL 67

Dit artikel voorziet in een overgangsbepaling voor lozingen van bemalingswater die voor de inwerkingtreding van artikel 47 van dit besluit gestart zijn.

ARTIKEL 68

Dit artikel dat aanvragen met betrekking tot een omgevingsvergunning of een melding die ingediend is voor de datum van de inwerkingtreding van een relevante wijzigingsbepaling van dit besluit, wordt behandeld en beslist op basis van de indelingslijst zoals opgenomen in bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, zoals die geldig was op het tijdstip waarop de aanvraag of melding is ingediend.

ARTIKEL 69

Deze slotbepaling houdt een overgangsbepaling in voor de rubrieken die vermeld worden in het nieuwe artikel 53/1 van het Omgevingsvergunningenbesluit. De Raad van State verwees in zijn advies naar de noodzaak van een overgangsbepaling voor 'bestaande' vergunningen, rekening houdend met het vertrouwensbeginsel en de rechtmatige verwachtingen van de

rechtsonderhorigen. Er wordt voor een uniforme overgangsbepaling gekozen gelet op de gelijkheid en non-discriminatie tussen enerzijds de verschillende rubrieken, en anderzijds tussen de duur van de verleende vergunningen (onbepaald vs. bepaald).

Het herleiden van de geldigheidsduur zou als overgangsbepaling vanaf de datum van vergunning voor de inrichting of activiteit dan wel vanaf de datum van inwerkingtreding van het artikel kunnen geijkt worden. De datum van de inwerkingtreding van het artikel zou echter potentieel tot rechtsonzekerheid kunnen leiden. Voor vergunningen van onbepaalde duur is er immers momenteel een periodieke evaluatiemogelijkheid na twintig jaar. Deze evaluatiemogelijkheid valt weg wanneer de vergunningen van onbepaalde duur herleid worden tot bepaalde duur cf. het artikel. Daarnaast zou de datum van inwerkingtreding van het artikel als ijkpunt tot gevolg hebben dat de vergunningen op dezelfde moment vervallen, wat een aanzienlijke piek in vergunningsdossiers zou creëren naar de vervaldatum toe. Deze piek zou impact kunnen hebben op de dienstverlening in die periode. Bijgevolg wordt als ijkpunt de datum van de definitieve vergunning voor de betrokken inrichting of activiteit genomen.

De nieuwe regeling in het Omgevingsvergunningenbesluit voorziet een maximale vergunningsduur van twintig jaar, dan wel vijf jaar afhankelijk van de rubriek. Voor de rubrieken die voortaan voor maximaal twintig jaar vergund kunnen worden, strookt de voormelde termijn met de vroegere maximale vergunningstermijn van een milieuvergunning, de evaluatiemogelijkheid voor omgevingsvergunningen van onbepaalde duur (of milieuvergunningen van bepaalde duur die cf. art. 390 OVD geacht voor onbepaalde duur verleend zijn). Het is dan ook verantwoord om als overgangsbepaling twintig jaar na de datum van definitieve vergunning te hanteren.
Bij gebrek aan een overgangsbepaling zou voor de rubrieken die voortaan voor maximaal vijf jaar vergund kunnen worden, de kans zeer groot zijn dat de betrokken inrichting of activiteit reeds vervallen is. Het is evenwel inherent aan de nieuwe rubriek 53.2 dat deze in tijd beperkt zijn, vermits deze inrichting of activiteit in functie van werken of de aanleg van nutsvoorzieningen plaatsvinden. Het is niet evenredig, noch in lijn met de gecreëerde verwachtingen om voor dergelijke (vergunningsplichtige) inrichtingen of activiteiten nieuwe aanvragen in te dienen in de wetenschap dat deze nog maar een heel beperkte tijd nodig zouden zijn. Het is mogelijk dat er vergunningen van onbepaalde duur of langere tijd verleend zijn m.b.t. de rubriek 53.2. Een overgangsbepaling blijft bijgevolg noodzakelijk, doch is vijf jaar gelet op voorgaande niet opportuun.

De termijn wordt bijgevolg uniform herleid tot twintig jaar na de datum van de definitieve vergunning m.b.t. de inrichting of activiteit voor zowel de vergunningen van bepaalde als onbepaalde duur en ongeacht de betrokken rubriek van het vermelde artikel. Dit biedt een duidelijke, eenvoudige en uniforme overgangsbepaling.
De keuze voor de datum van de definitieve vergunning als ijkpunt cf. bovenstaande redenering, kan als resultaat hebben dat de vergunning voor de betrokken inrichting of activiteit vervallen is. Let wel, het betreft de duur voor de specifieke inrichting of activiteit en niet per se de gehele vergunning. Inrichtingen of activiteiten die vergund zijn voor minder dan twintig jaar, behouden hun einddatum.

////////////

ARTIKEL 70

Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhal DEMIR